Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6650 | 4 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 6 OCTOMBRIE 1970

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PRIMIT PE AMBASADORUL S.U.A.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit luni, 5 octombrie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Statelor Unite ale Americii la București, Leonard C. Meeker, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

COMENTARIU POLITIC

Practică și învățămînt

de AL. IVASIUC

Săptămîna care a trecut a fost timpul a două evenimente politice importante pentru noi. În primul rînd Consiliul de Stat al României și Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. au ratificat Tratatul de prietenie româno-sovietic semnat la București, vara trecută. Acest tratat, intrat acum în vigoare, este de o importanță deosebită pentru România, avînd caracterele necesare ale unui act politic privind relațiile dintre două țări socialiste: este principial și realist, consfințind legătura cu marea țară socialistă de la răsărit, bazată pe principiile fundamentale și inalienabile ale independenței, suveranității și interesului reciproc al părților, creînd baza juridică a unei prietenii sincere, a unei întrajutorări reciproc avantajoase.

Atenția noastră se îndreaptă, de asemenea, spre deschiderea anului universitar, într-un cadru festiv. Desigur că pentru cititorii acestui ziar noul an este un eveniment dintre cele mai importante, pentru că privește nemijlocit viața și activitatea unui mare număr de tineri. Nu voi insista asupra caracterului festiv, nici asupra sentimentelor nostalgice născute printre cei mai bătrîni, care au simțit și ei emoția acestor mereu proaspete începuturi și deschideri. Ochiul comentatorului politic se oprește firesc asupra importantei cuvîntări rostite cu acest prilej, în fața studenților și cadrelor didactice din București, de către secretarul general al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu. Deschiderea anului universitar în prezența șefului statului subliniază atît importanța evenimentului cît și locul de frunte pe care-l are învățămîntul superior în atenția partidului și statului. De data aceasta cuvîntarea are mult mai mult decît această însemnătate simbolică, prin însăși conținutul său nou, ideile și îndrumările date. Amintind doar cuvintele de apreciere adresate studenților și profesorilor, precum și seria de realizări ale institutelor de învățămînt superior, să ne concentrăm asupra părții celei mai importante a cuvîntării, privind necesitatea de a îmbina și mai strîns teoria cu practica, de a face mai activ învățămîntul superior, mai prezent în viața concretă, reală a țării.

Neîndoios că tovarășul Ceaușescu a dat glas unor griji ce frămîntă largi categorii de oameni avînd legătură directă sau indirectă cu problemele pregătirii cadrelor cu calificare superioară. Și, în fond, aproape orice om activ are asemenea legătură pentru că intră într-un fel sau altul în contact cu proaspeții absolvenți,

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN OBIECTIV — RECOLTA 1970

TIMPUL PLANIFICAT POATE FI REDUS

RAIDUL NOSTRU ÎN JUDEȚUL ARAD

Cît de stringent se pune în aceste zile problema recoltatului în județul Arad, rezultă din următoarele cifre furnizate de către Direcția agricolă județeană. Din 54.000 hectare cu porumb s-au recoltat doar cu ceva peste 6 000 hectare. O primă concluzie ar fi, deci, necesitatea desfășurării unei munci cu maximum de randament, mobilizarea tuturor forțelor umane și materiale, eliminarea pierderilor de timp inutile. Eficiența muncii politice și organizatorice desfășurată la nivelul satelor și comunelor are în aceste zile un nimerit prilej de confruntare cu realitatea. Cu atît mai mult cu cît circa 30 la sută din suprafața ocupată cu porumb este afectată însămînțărilor cu grîu.

Ca să vedem cum s-a debutat în această toamnă campania recoltatului ne-am deplasat într-o zonă pe cursul inferior al Mureșului. La Nădlac, culesul celor 3 000 hectare de porumb de la cele două C.A.P.-uri Victoria și Mureșul a început de-abia de cîteva zile. În total s-au recoltat vreo 500 hectare cu porumb și încă vreo 150 hectare cu sfeclă și fasole. Cu toate acestea, președintele C.A.P. Victoria, tov. Ilie Cioarsă se arăta mulțumit de ritmul lucrărilor, deși numai recoltatului celor 1 540 de hectare cu porumb din această unitate îi sînt „planificate" 30 de zile. Din datele prezentate am mai reținut că în acea zi se aflau pe cîmp, pentru realizarea vitezei zilnice de 60 de hectare circa 900 de cooperatori din care majoritatea sînt tineri. Am mai aflat apoi, dar într-un alt context, că numărul scriptic al membrilor cooperatori se ridică la 1 400 dar că mai bine de 900 nu lucrează din diverse motive. Lipsa forței de muncă este compensată de angajările sezoniere. Numărul acestora în aceste zile fiind de circa 200. Nedumerirea începe să crească. Tovarășul Ștefan Andreioc, secretarul comitetului orășenesc U.T.C., ne-a spus cu certitudine că numărul total al tinerilor la cele două C.A.P.-uri este de 170. Ne mărturisim această nedumerire tovarășului președinte, cu atît mai mult cu cît la o socoteală sumară nu înțelegem de unde a adunat dumnealui 900. „Păi stați să vedeți, ne zice, în numărul de tineri amintit am inclus și pe aceia cărora noi le-am dat dezlegarea să lucreze în alte părți, în afara C.A.P.-ului". (?!). În concluzie deci acestea erau calcule ipotetice. L-am solicitat să ne prezinte cîteva amănunte „la zi" privind colaborarea cu organizația U.T.C. În afara unor „minute" încheiate cu conducerea Liceului din localitate, n-am putut afla nimic concludent despre organizația U.T.C. din Nădlac numără aproape 800 de tineri. Am prezentat toate aceste amănunte cu scopul de a arăta tendința escamotării realității în favoarea unei imagini tendențioase dar fără consistență. Consecințele se înscriu în perimetrul unui cerc vicios întîlnit și în alte părți. De ce să ne pierdem timpul mobilizîndu-i cînd tot n-au [illegible]; iar replica: nimeni nu ne-a solicitat, nimeni nu s-a ocupat în mod serios de mobilizarea noastră. Se recurge apoi la o soluție simplă. Se angajează muncitori sezonieri. Așa cum o situație identică am aflat-o și la C.A.P. 8 Martie din Semlac. Și aici sînt „planificate" 30 de zile pentru

ION DANCEA

(Continuare în pag. a III-a)

Toamna uniformelor albastre

Diminețile sînt obsedate de forfota uniformelor albastre care țes, în drumul lor spre școală, un păienjeniș de drumuri nevăzute. Am început să ne obișnuim cu acest peisaj matinal, de un farmec deosebit. Insolitul său îl constituie însă, prezența coloanelor care traversează de la un capăt la altul orașul spre acele șantiere unde toamna se înveșmîntă în uniformele albastre ale acestor adolescenți. Cei mai mulți se îndreaptă spre șantierele recoltei acolo unde clopoțelul toamnei îi cheamă cu clinchetul de aur al fructelor coapte, sau cu [illegible] orelor de clasă [illegible] prin foile uscate ale porumbului, întoarse calm de vînt. Elevii din Rm. Vîlcea sînt prezenți pe ogoarele unităților agricole de pe raza orașului sau din apropiere, sprijinind acțiunea de recoltare a fructelor, porumbului și a legumelor. Zilnic circa 100 de elevi de la liceul Nicolae Bălcescu, au fost antrenați la recoltarea prunelor și merelor, a fasolei în cadrul I.A.S. Rm. Vîlcea. Colegii lor de la Vasile Roaită și Liceul forestier i-au însoțit îndeaproape pe țăranii cooperatori de la C.A.P. Rm. Vîlcea și Bujoreni la culesul prunelor și cartofilor, fiindu-le de un real ajutor. Și dacă din livezi și grădini elevii expediază fabricii de la Riureni materia primă pentru conservele din legume și fructe, alți colegi ai lor, de la Nicolae Bălcescu sînt cei care le pregătesc toaleta pentru export (etichetîndu-le și ambalîndu-le).

În alt punct al orașului, la Seră, elevii școlii de cooperație pregătesc haina de flori autumnale ale orașului. Tot ei au curățit parcul „Zăvoi", de crengile și frunzele căzute. Pentru hărnicia lor, comitetul municipal U.T.C. a primit felicitări și mulțumiri din partea conducerii serei. De pe dealul Capela sosesc zvonurile de muncă ale celor 50 de elevi ai Liceului Forestier, care semnează împreună cu constructorii nașterea unui frumos motel în acest pitoresc peisaj al orașului. Timp de cîteva zile elevii școlilor generale nr. 4 și 5 au fost oaspeții fabricii de cărămidă. Ei au stivuit o mare parte din cărămizi, creînd astfel spații de depozitare necesare, ajutîndu-i pe muncitori să se ocupe mai intens de procesul de producție propriu-zis.

În apropierea fabricii, la noile blocuri de locuințe din zona Traian, îi întîlnim pe elevii Școlii de șoferi profesioniști. Ei au executat aici lucrări importante:

VASILE RĂVESCU

(Continuare în pag. a III-a)

CU RIGLA ȘI COMPASUL ÎN CĂUTAREA PRECIZIEI

Fotografia noastră vă prezintă pe tinerii lăcătuși Mircea Sasu și Klein Werner de la secția autoutilări a Uzinei de autocamioane Brașov

Foto: C. CIOBOATĂ

Județul Maramureș raportează îndeplinirea planului cincinal

Comitetul județean Maramureș al P.C.R., a trimis Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU o telegramă prin care anunță că oamenii muncii din acest județ au realizat cu aproape trei luni mai devreme sarcinile planului cincinal 1966—1970, revenite județului Maramureș la producția globală industrială.

În telegramă se arată că prevederile planului de stat pe acest an se înfăptuiesc cu succes. În primele trei trimestre unitățile industriale din județ au realizat suplimentar produse în valoare de 137,8 milioane lei la producția globală pe seama depășirii cu 2,2 la sută a sarcinii de creștere a productivității muncii îndeplinindu-se astfel angajamentele majorate asumate în întrecerea socialistă.

ADUNĂRI DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

CUM DISCUTĂ ELEVII DESPRE ÎNVĂȚĂTURĂ ?

Pe agenda de lucru a școlii, un loc deosebit de important în orarul acestor zile îl ocupă adunările de dare de seamă și alegeri ale organizațiilor U.T.C. de clasă. Moment de analiză și bilanț la începutul unei noi etape a eforturilor de învățătură, acestor întruniri ale uteciștilor-elevi le sînt conferite rosturile unei aprofundate dezbateri de lucru, în legătură cu modul în care tinerii își îndeplinesc principala îndatorire — aceea de a se pregăti, de a învăța temeinic. Constituie adunările cadrul cel mai potrivit de relevare a experienței unui an de învățămînt și de activitate a organizației, de discuție asupra îndeplinirii sarcinilor, a atribuțiilor multiple încredințate organelor de conducere din fiecare clasă, colectivului în ansamblu și fiecăruia dintre uteciști în parte. la această vîrstă cînd profesiunea și răspunderea de fiecare zi a elevului este ÎNVĂȚĂTURA?

„PROBLEMA NR. 1 S-A DISCUTAT LA DIRIGENȚIE!"

Printre cei 25 uteciști ai clasei a XII-a de la Liceul „Nicolae Bălcescu" din Capitală ascultam zilele trecute, în adunarea pentru dare de seamă și alegeri, informarea prezentată de eleva Adriana Gilbert, secretara organizației. Am înregistrat, rînd pe rînd, preocupat de descifrarea fizionomiei acestui colectiv școlar, a succeselor și problemelor sale specifice, fapte, date despre activitatea de un an a organizației U.T.C. Clasa a răspuns prompt, cu elan de muncă, chemării la acțiunile de muncă voluntar-patriotică, în timpul anului: în curtea școlii, vara, la I.A.S. Băneasa și I.S. Electrotehnica... Elevii au participat la două informări politice și la o seară de „întrebări și răspunsuri" pe teme de politică externă... Au fost prezenți la două reuniuni distractive... S-au făcut abonamente la ziare centrale... A fost foarte reușită excursia de vacanță în Valea Prahovei. **Dar învățătura, învățătura și notele elevilor?** — mă întrebam, nedumerit, ascultînd această succintă enumerare retrospectivă a secretarei. **Care să fi fost rezultatele? În ce fel, prin ce măsuri a influențat organizația U.T.C. a clasei atitudinea elevilor față de învățătură? Ce probleme ale muncii cu cartea, cu manualul, în cercurile pe materii și alte activități instructiv-educative armonizate procesului de învățămînt, a avut biroul U.T.C. în atenție? A colaborat cu dirigintele, cu profesorii pentru formule organizatorice cît mai eficiente, apropiate preocupărilor și posibilităților elevilor? S-a reușit antrenarea elevilor la o participare activă, într-un ritm egal susținut de-a lungul anului școlar?** Drept răspuns la asemenea întrebări, atît de firești pentru cadrul în care ne aflam, specifice și definitorii pentru activitatea colectivului școlar, organizației U.T.C. de elevi, am putut nota o frază vagă, epuizînd o problematică atît de însemnată în cîteva date generale, deloc aprofundate: **„În altă ordine de idei, despre situația la învățătură putem spune că față de anii anteriori s-a îmbunătățit, dar nu mult. Nu avem repetenți în clasă, dar au fost 8 corigenți. Disciplina a lăsat de dorit, mulți tovarăși profesori și-au manifestat nemulțumirea. Pentru**

ION TRONAC

(Continuare în pag. a III-a)

FILE DE JURNAL

de GEORGE MACOVESCU

28 octombrie 1958: Astăzi artista M. mi s-a plîns că în filmul pe care îl turnează o persecută regizorul, care ar prefera-o pe interpreta personajului N. Cum se manifestă persecuția?

N. este mereu în prim-plan, iar ea întotdeauna în al doilea. N. este mereu iluminată, iar ea este mereu filmată în clar-obscur.

— În felul acesta, spunea M., nu poate fi pusă în valoare frumusețea mea.

Sărmana! Nu observă că a îmbătrînit. E cert că n-a moștenit inteligența tatălui ei.

★

În cursul dimineții, am avut o lungă convorbire cu regizorul D. Omul se încăpățînează să creadă că are talent. Și... nu are. Se simte abătut că nu este încurajat. Are 41 de ani, a stricat cinci filme care au alungat spectatorii din săli și vrea să fie încurajat trimițîndu-l la Paris să învețe. Să învețe ce? Cum să strice alte cinci filme?

Revoluția scoate la suprafață valori, dar uneori în artă apar și impostori care plutesc neobservați.

31 octombrie 1958: Deasupra noastră, la o mie de kilometri înălțime, se învîrtește satelitul lansat la 4 octombrie de către Uniunea Sovietică.

Să afli, cititorule de peste cincizeci de ani, dacă întîmplarea va face să-ți cadă în mînă aceste file, că atunci cînd vei zbura spre Lună, Marte, Venus sau mai departe, vei simți și bucuria mea. Privind cerul în aceste zile și nopți, m-am simțit mare și puternic, mai puternic decît Jupiter, deși nu sînt decît un om obișnuit. Am înfrînt cerul, care ne-a înspăimîntat, ne-a apăsat, ne-a amenințat. Acum nu mai sînt numai cetățean al Pămîntului. Sînt și al Universului, prin care mă mișc.

Călătorie bună spre stele, cititorule de peste cinci decenii! Sînt și eu alături de tine. Dar, nu mă vezi, nu mă simți.

★

19 ianuarie 1967: Am fost la concertul lui Leopold Stockowsky. A dirijat orchestra Radio-Televiziunii, care în Sala Congreselor a sunat mai plin și mai rotund decît am auzit-o vreodată.

Stockowsky are 85 de ani. Mîinile (dirijează fără baghetă) au aceeași mare și subtilă expresivitate de totdeauna. Gesturile mi se par mai reținute, însă mai pline de sensuri.

Simfonia a șaptea a lui Beethoven a fost cîntată mai lent decît eram obișnuit.

Dar, oare, nu astfel trebuie cîntată? Nu cumva Toscanini l-a italienizat pe Beethoven?

Nu mai auzisem „Petrușka" din 1932 cînd se prezenta pe scena Operei din București. Sub conducerea lui Stockowsky, farmecul bîlciului rusesc din veacul trecut a apărut în toată splendoarea lui. Nuanțele au căpătat mari valori sonore.

2 septembrie 1970: Din spatele piramidei lui Keops, am privit un apus în deșert. Soarele roșu și imens s-a prăbușit într-o mare gălbuie. Un măgăruș a dispărut după o dună, în trap mărunt și săltat. Picioarele goale ale călărețului măturau nisipul.

Apoi întunericul a căzut într-o clipă.

De unde o fi venit așa de repede?

CE VĂ SPUNE ACEASTĂ FOTOGRAFIE ?

O fotografie ca oricare alta — s-ar putea spune, o fotografie din albumul unei fete care a fost surprinsă întîmplător, într-un moment în care se credea singură, nevăzută de nimeni, permițîndu-și din cine știe ce motiv, o atitudine deosebită de cea pe care o are între oameni.

O fotografie ca oricare alta. Iată însă că, în cazul de față, ea are o istorie, o biografie, tînăra fotografiată nu este o oarecare — nu ne-am fi permis să pătrundem în lumea intimă a albumelor personale — iar momentul surprins nu este întîmplător.

Am propus unui număr de tineri, de o vîrstă sau mai mari decît personajul fotografiat, să rămînă, pentru o clipă, în fața acestei imagini și să ne comunice ceea ce le sugerează poziția, atitudinea, expresia tinerei. Nu, n-am încercat o tehnică polițistă, n-am solicitat imaginația interlocutorilor în mod gratuit, ci am urmărit cum, de la prima impresie, se poate continua o biografie, se pot aduna în jurul unei fotografii date de viață.

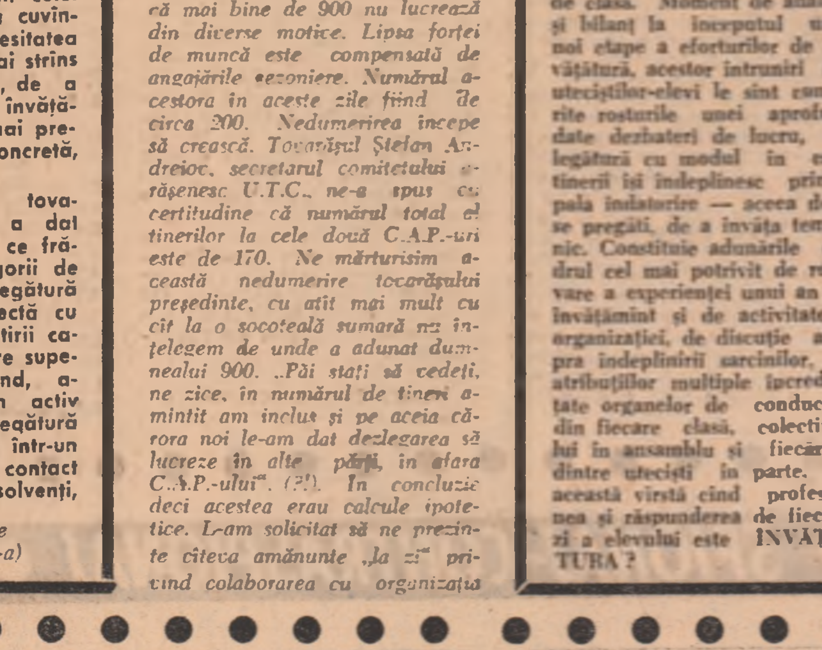

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

NEDEMNA POVESTE DE LA 18 ANI

MARCELA POPA — contabilă la Uzina „Autobuzul"

— Fotografia exprimă deprimare, poate chiar deznădejde. Tînăra are un necaz... Ce-o determină oare să-și piardă controlul și să-și exteriorizeze astfel un moment lăuntric de tristețe?

Îi ofer, sumar, cîteva date. Fata din fotografie are 18 ani, este la această adolescentină vîrstă mama unui copil cu un tată aproximativ cert, este bine cunoscută în lumea interlopă a restaurantelor și barurilor Capitalei, de unde a și fost „culeasă" zilele trecute de lucrătorii miliției.

— Deci, precizează interlocutoarea mea, nu are nici o ocupație sau, mai bine-zis, își comercializează farmecele... M-ar fi putut duce gîndul și aici, o vedeam însă îmbrăcată cu grijă, atentă la punerea ei în valoare... Probabil m-am lăsat furată de vorba: haina face pe om... Dacă-i așa cum spuneți, e și mai trist... Este un risc, după părerea mea, să aspiri a-ți cîștiga existența prin asemenea mijloace...

— Considerați a fi un act de curaj?

— Dimpotrivă, o inconștiență, acceptarea celui mai laș mod de a înfrunta viața. Pentru o tînără, este nedemn și jignitor. Eu am muncit mult ca să ajung să am o meserie. Privind-o pe această fată, simt că n-a avut niciodată decît satisfacții în viață. E degradant, credeți-mă, chiar inuman ca la vîrsta asta să-ți cheltuiești frumusețe, energie, putere de muncă în felul acesta.

VIOREL DOBROTĂ, ing. str. Prisaca Dornei 11, are un moment de nedumerire. Tînăra îi pare a fi surprinsă într-un moment nefericit. Îi explic. Cu un gest, dă fotografia la o parte.

— Cunosc genul. Le-am văzut vara la mare, le-am urmărit uneori cum acostează bărbații sau

VICTOR CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Festivalul de poezie „Mihail Eminescu"

MEMORIA IAȘULUI

(Prin telefon de la trimisul nostru).

Cea de a doua zi a Festivalului a stat sub semnul evocării marilor absenți: Magda Isanos, Mihail Sadoveanu, Dimitrie Anghel, Mihai Codreanu.

Pelerinajul la modesta casă din strada Săulescu, unde, între 1941 și 1944 a locuit Magda Isanos, împreună cu soțul ei, scriitorul Eusebiu Camilar, a coincis cu un moment emoționant: dezvelirea unei plăci omagiale.

Dincolo de Copou, în liniștea de acum a brazilor și în tăcerea operei știute, se află casa în care — între 1919 și 1936 — Mihail Sadoveanu a dăruit literaturii române cîteva dintre capodoperele sale. Clădită în 1842 de Mihail Kogălniceanu, ea a adăpostit, în timpul primului război mondial, pe George Enescu. Placa memorială dezvelită de tovarășul Miu Dobrescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului județean de partid Iași, în prezența tovarășului Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, și cuvintul omagial rostit de conf. univ. Gavril Istrate, au subliniat încă o dată perenitatea marilor valori artistice românești și prețuirea de care se bucură ele astăzi la Iași.

O altă placă de marmură a subliniat trecerea poetului Dimitrie Anghel prin casa din strada Anastasie Panu.

Așezată vis-a-vis de „Boita rece", vila Sonet unde, între anii 1934 și 1957 a trăit și a scris Mihai Codreanu, a fost ultimul popas al poeților participanți la festival.

După amiaza, o parte dintre poeții invitați la Festival s-au deplasat la Pașcani, la o întîlnire cu membrii cenaclului din localitate. Concomitent, la Iași, s-a desfășurat la Biblioteca Centrală Universitară un simpozion „Mihail Eminescu". Despre semnificațiile operei lucefărului poeziei românești și despre dimensiunile sale universale, au conferențiat, printre alții, profesorii universitari Alexandru Dima și Constantin Ciopraga.

Manifestările artistice programate în cea de a doua zi a Festivalului, au avut, seara un final muzical. În Sala Filarmonicii de Stat „Moldova" un public numeros a asistat la un concert de lieduri și muzică corală în care au revenit frecvent acordurile versurilor eminesciene.

NICOLAE BALTAG

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

SUNETUL MUZICII: rulează la Patria (orele 9; 12,45; 16,30; 20,15).
HIBERNATUS: rulează la Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19,15; 21,15); Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Modern (orele 9; 11; 12,45; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); Arenele Romane (orele 19,15); Grădina Doina (18,15); Grădina Festival (orele 19,30).
ÎN ARȘIȚA NOPȚII: rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15); Capitol (orele 8,45; 10,45; 13,15; 16; 18,30; 21); Stadionul Dinamo (orele 19,30); Grădina Capitol (orele 19,15).
100 DE CARABINE: rulează la București (orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21); Favorit (orele 8; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
AURUL: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Griviță (orele 18,15; 20,30).
CANARUL ȘI VISCOLUL: rulează la Griviță (orele 16); Central (orele 18,15; 20,45).
DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Central (orele 8,30; 10,45; 13,15; 15,45).
HEI, TU!: rulează la Lumina (orele 9.30—16 în continuare; 18,30; 20,45).
CĂLUGĂRIȚA (ambele serii): rulează la Doina (orele 11,30; 14,30; 17,30; 20,30).
HATARI: rulează la Tineretului Nou (orele 9—20 în continuare).
PĂSĂRILE: rulează la Feroviar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30); Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15); Grădina Aurora (orele 19); Grădina Tomis (orele 19).
PATRICIA ȘI MUZICA: rulează la Excelsior (orele 9; 11,30; 15,30; 18; 20,15); Gloria (orele 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20); Flamura (orele 11; 16, 18,15; 20,30).
OMUL, ORGOLIUL, VENDETA: rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 17,45; 20).
URMĂRIREA: rulează la Bucureștii (orele 15,30; 18); Grădina Bucureștii (orele 20,30).
DRAGOSTE ȘI VITEZĂ: rulează la Dacia (orele 8,45—20,30 în continuare); Progresul Parc (orele 15,45); Progresul (orele 15,30; 18).
DEGETUL DE FIER: rulează la Bucegi (orele 16; 18,15; 20,30); Volga (orele 16; 18,15; 20,30); Arta (orele 15,30; 18); Grădina Arta (orele 20); Grădina Bucegi (orele 20,30).
CATIFEAUA NEAGRĂ: rulează la Unirea (orele 15,30).
EXPRESUL COLONELULUI VON RIAN: rulează la Unirea (orele 18; 20,15); Grădina Unirea (orele 20,15).
MY FAIR LADY: rulează la Lira (orele 15,30; 18); Grădina Lira (orele 20).
GAUDEAMUS IGITUR: rulează la Drumul Sării (orele 15,30).
...SĂ UCIZI O PASĂRE CÎNTĂTOARE: rulează la Drumul Sării (orele 17,45; 20).
TIFFANY MEMORANDUM: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).
MAYERLING (ambele serii): rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30); Viitorul (orele 16; 19,15).
ÎNTÎLNIREA: rulează la Miorița (orele 9,30; 12; 15; 17,30; 20); Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).
ALFA ROMEO ȘI JULIETA: rulează la Moșilor (orele 15,30; 18; 20,15); Grădina Moșilor (orele 19).
RIO BRAVO: rulează la Popular (orele 18; 20,15).
CLIPĂ DE LIBERTATE: rulează la Popular (orele 15,30).
ULTIMUL DRUM: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).
AMBUSCADA: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).
ÎNTOARCEREA DOCTORULUI MABUSE: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 17,45; 20).
TĂCEREA BĂRBAȚILOR: rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).
JANDARMUL SE ÎNSOARĂ: rulează la Cringași (orele 15,30; 18; 20,15).
NUMAI MORTUL VA RĂSPUNDE: rulează la Flacăra (orele 16; 18; 20).
ÎN UMBRA COLȚULUI: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15); Grădina Vitan (orele 20,15).
STRAINII: rulează la Rahova (orele 18); Grădina Rahova (orele 20).
FLACĂRA OLIMPICĂ: rulează la Rahova (orele 15,30).
CAVALERUL FĂRĂ LEGE: rulează la Cinemateca — Union (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

Teatre

MARȚI, 6 OCTOMBRIE 1970

Opera Română: DON QUIJOTE — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): FANNY — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): IUBIRE PENTRU IUBIRE — ora 20; (Sala Studio): TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 20; Teatrul de Comedie: MANDRAGORA — ora 20; Teatrul Giulești: TANGO LA NISA — ora 19,30; Teatrul Țăndărică (Cal. Victoriei): AVENTURILE LUI PLUM—PLUM — ora 17; (Str. Academiei): AMNARUL — ora 17; Teatrul „C. Tănase": LA GRĂDINA CĂRĂBUȘ — ora 19,30.

24 h

● ● ● **SIGURANȚE DECALIBRATE.** În urma unui incendiu la silozul Perișoru — județul Ialomița — s-au produs pagube de circa 158 000 lei. Focul a fost provocat de un scurt circuit la instalația electrică. După cum au arătat cercetările, siguranțele erau de 100—200 amperi în loc de 50 A cum ar fi fost normal, astfel că ele nu mai puteau proteja instalația interioară. Procuratura a deschis anchetă pentru neglijență în serviciu, considerînd vinovați de izbucnirea incendiului pe Ion Ariciu (26 ani) și Valeriu Chițoiu (27 ani), electricienii care au efectuat instalația defectă.

● ● ● **ATENȚIE LA FURAJELE BRUMATE.** La ora 9.30 o cireadă de 185 bovine a C.A.P. Stupini, județul Bistrița Năsăud, din dispoziția președintelui C.A.P., Vasile Suciu, a fost trimisă la pășcut pe tarlaua cu trifoi. Cum acesta era brumat, din cauza umezelii vitele s-au intoxicat, 14 trebuind să fie sacrificate. Același accident la ferma zootehnică nr. 12 Teremia Mică, județul Timiș: din dispoziția doctorului veterinar Gh. Giubegheanu, o cireadă a fost trimisă la pășunat în culturi de lucernă umezite de brumă — 19 vite au trebuit să fie sacrificate.

● ● ● **DE UNDE APAR ASEMENEA INDIVIZI?** Un caz petrecut în Sibiu, pe lîngă oroarea provocată nu poate să nu stîrnească uimire în fața mentalității primitive, sălbatice a unor oameni maturi, care trăiesc într-unul din municipiile mari ale țării. D. K., în timp ce se întorcea cu prietena sa spre casă au fost atacați pe o stradă din Sibiu de indivizi necunoscuți. D. K. a fost lovit în cap iar fata a fost pur și simplu răpită și sechestrată la locuința unuia din țiitlari, unde a fost violată. Ea a fost eliberată de miliție care, la cîteva ore după comiterea atacului, a izbutit să identifice pe vinovați: Ioan Berciu (27 de ani) strada Stăvilarului nr. 7, Petru Ioan Ignat (20 de ani) str. Semănătorilor nr. 24, Ioan Lomotă (30 de ani) str. C.A.P. Zorile nr. 79, căsătorit, cu trei copii minori și Gheorghe Silea — toți din Sibiu Cei patru sînt arestați.

● ● ● **PE MOTORETA.** Un ofițer din cercul circulației miliției orașului Turnu Măgurele l-a oprit pe Gh. Răceanu (26 de ani), lăcătuș mecanic la Combinatul de îngrășăminte chimice, care circula cu o motoretă. La controlul actelor a constatat că Gh. R. nu avea permis. Infracțiunea se putea solda cu o hanală amendă. Numai că ofițerul a fost ceva mai curios și continuînd cercetările a aflat că Gh. Răceanu furase motoreta cu o zi înainte. Drept care delictul de circulație a căpătat o calificare nouă. Gh. R. a fost reținut pentru furt.

tv

MARȚI, 6 OCTOMBRIE 1970

● 18.00 Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră ● 18.05 Aplauze pentru colegii noștri. Program de cîntece și jocuri susținut de ansamblurile folclorice „Românașul" de la Palatul pionierilor din București, „Hora Timișului" din Timișoara și formații pionierești de dansuri din județele Covasna și Sibiu ● 18.45 Actualitatea în economie ● 19.20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19.30 Telejurnalul de seară ● 20.00 Reflector ● 20.15 Seară de teatru: „Doamna Foame" de Lope de Rueda ● 21.05 Interpreți îndrăgiți de muzică populară ● 21.40 Prim plan. Acad. Alexandru Graur ● 22.10 Muzicorama TV. ● 22.45 Telejurnalul de noapte.

● CRONICI ● CRONICI ● CRONICI ●

MUZICALĂ

Cu PASCAL BENTOIU despre o

Operă premiată la Milano

— Presa muzicală ne-a adus zilele acestea vestea unui nou succes internațional al compozitorului Pascal Bentoiu. Opera „Hamlet" a fost distinsă la Milano cu un prestigios premiu internațional.

— Sînt fericit că această importantă lucrare a mea dedicată maestrului meu Mihail Jora a fost distinsă cu premiul muzical „Guido Valcarenghi" la Milano, pentru că acest premiu vine să consfințească eforturile a trei ani de muncă și să mă confirme în străduința mea de a da operei românești ca gen, lucrări din ce în ce mai substanțiale.

— Îmi puteți da cîteva amănunte asupra acestui concurs?

— Nu cunosc încă detalii. Tot ce vă pot spune este că așa cum prevede regulamentul de participare, concursul se desfășoară începînd din acest an trienal, și este deschis numai operelor, oratoriilor scenice, operelor de cameră.

— Înainte de începerea concursului, presa muzicală ne-a împărtășit componența juriului...

— Au făcut parte din juriu prestigioase personalități artistice: Georges Auric, (președinte), Boris Blacher, Emanuel Bondeville, Giulio Confalonieri, Bernard Gavoty, Gian Carlo Menotti, Francesco Siciliani. Președinte de onoare al juriului a fost Herbert von Karajan.

— „Hamlet" nu este prima dv. lucrare scrisă pentru teatrul liric...

— Opera premiată în aceste zile la Milano încununează îndelungate eforturi în domeniul teatrului liric. Am mai scris, după cum se știe „Amorul Doctor" și „Jertfirea Ifigeniei"...

— Opere care s-au bucurat la rîndul lor de o largă audiență internațională. „Amorul doctor" a fost înregistrată de mari posturi radiofonice (B.B.C. și O.R.T.F.) iar „Jertfirea Ifigeniei" a fost distinsă la Concursul internațional organizat de Radioteleviziunea Italiană.

— În ce perioadă ați scris „Hamlet"?

— 1966—1969.

— Urmărind lista pieselor shakespeariene montate de teatrele românești pentru care ați scris muzica de scenă (aș aminti „Romeo și Julieta", „Doi tineri din Verona", „Femeia îndărătnică", „Hamlet", „Cezar și Cleopatra", „Visul unei nopți de vară"), nu ne putem îndoi de marea dragoste ce o purtați dramaturgului.

— Și capodoperei sale „Hamlet" în mod special

— Libretul vă aparține?

— Da. Și am lucrat mult timp la „decuparea" sa. (Din piesa shakespeariană s-ar putea face multe alte librete). Am încercat să reduc primele acte ale piesei muzica amplificîndu-se spre sfîrșit.

— Ce ne puteți spune despre muzica operei?

— Am încercat în partitura „Hamletului" o largă sinteză începînd de la mijloacele muzicii tradiționale la elemente de muzică concretă.

— Cum este structurată opera?

— În trei acte muzicale ce se desfășoară continuu, despărțite prin interludii. Am căutat să ofer vocilor largi posibilități de afirmare dar și orchestrei momente de amplă desfășurare.

— Se discută cu aprindere în ultimul timp despre criza Operei, despre anacronismul genului în plin veac XX...

— Opera a fost întotdeauna în criză. Așa s-a născut și așa trăiește. Dincolo de aceste teoretice discuții publicul continuă să manifeste o largă audiență pentru teatrul liric.

Opera a demonstrat întotdeauna o deosebită capacitate de asimilare a tot ceea ce muzicienii au creat în alte domenii, opera a fost, să zic așa, locul geometric al sugestiilor care veneau din alte domenii artistice. Opera a asimilat, de pildă, în diferite perioade ale istoriei muzicii cuceririle simfonismului german, stilul cameral, muzica electronică etc., etc. Se vor mai scrie, fără îndoială, în istoria muzicii multe lucrări și mulți iubitori vor rîvni să le asculte.

— Pe cînd putem spera că vom putea audia partitura „Hamletului" dv.?

— Aș dori înaintea unei montări o primă audiție în versiune de concert, căci socot că un spectator avînd în fața sa un libret cu cîteva indicații scenice poate „construi" o montare proprie pe sugestiile care i le oferă muzica.

După o asemenea audiție doresc o montare cu o distribuție care să poată răspunde cerințelor partiturii și o punere „la punct" a lucrului cu orchestra mai îngrijită decît ne-au obișnuit teatrele lirice pînă acum.

IOSIF SAVA

PLASTICĂ

Catul Bogdan

(SALA DALLES)

Catul Bogdan aparține acelei categorii de artiști despre care se știe că reprezintă o valoare, dar care din motive mai grele de desfăcut nu au izbutit să reținut mai îndelung atenția criticii. Din perspectiva analizelor pertinente și de profunzime ne aflăm în fața (respectînd anumite proporții bineînțelese) unei creații **necunoscute**, a unui artist **necunoscut**. Lipsesc pu aprecierile valorice generale care s-au făcut sporadic în cei aproape 50 de ani de activitate artistică și pedagogică, ci sondarea exactă a dimensiunilor creației sale, a notelor sale specifice, ca și evidențierea eforturilor sale remarcabile în edificarea Învățămîntului nostru artistic din Transilvania (Cluj, Timișoara) și din București (unde a fost numit profesor la Institutul „Nicolae Grigorescu" din anul 1951). La aceasta a contribuit poate într-o oarecare măsură și structura artistului, modestia și bunul său simț care au ocolit aproape instinctiv orice tendință de exteriorizare „comercială", de „autoimpunere". Aceste trăsături, de ordin etic la urma urmelor, se conjugă complementar în planul conștiinței artistice cu altele care îl fac refractar **demonstrațiilor, teoretizărilor**, în general **tendinței de a impune ceva**, dincolo de existența concretă a operei și de semnificația ei imediată. Tocmai această structură caracteristică face din actuala manifestare mai mult o **expoziție personală**, și mai puțin o **retrospectivă**. Este vizibil că foarte multe lucrări sînt incluse pentru valoarea lor intrinsecă ruptă de un context evolutiv sau pur și simplu pentru o secretă rezonanță sentimentală. Din această expoziție lipsesc prea multe verigi pentru a fi o veritabilă retrospectivă, îi lipsește acea încercare de a se defini metodic și riguros în timp. Este o expoziție făcută parcă exclusiv pentru plăcerea sa și a publicului și la acest joc nonșalant, deschis și surîzător cu timpul, cu „soarta" întregii sale creații (pe situat la polul opus al grabei de a se împune, de a „revoluționa" și parcă implicit de a face să circule „numele", ca în cazul unor creatori tineri), descifrăm o trăsătură spirituală aparte care intră și în aliajul, în substanța operei sale. În pictură el se împlinește pe sine, se descoperă, și „se lucrează" dincolo de orice impuls exterior, ca orice autentică structură lirică, care la „în posesie lumea" mai mult prin prisma experienței sale afective, a artei sale care devine într-un anumit fel mod de existență. Subiectele sale sînt simple, aparent banale, lipsite de orice intenție retorică și de orice divagație literaturizantă (peisaje, scene de muncă, portrete). Nu sînt însă și neutre. **Catul Bogdan** este un sensibil observator al realității, iar potențarea lirică a operei nu se face decît condiționat intim, treaptă cu treaptă de acest suport al realității. Cu o privire franță, lucidă, se analizează continuu în raport cu lumea reală, fenomenală, căreia nu se străduiește să-i acorde alte sensuri sau alte dimensiuni decît acelea pe care i le descoperă simțurile și afectele noastre. În fiecare tușe pune sensibilitate, un accent nostalgic, o durere dar și o bucurie fără nume în reculegerea cu care privește natura, cu care i se integrează, ca în pictura unui Lucian Grigorescu, de pildă, căruia îi poate fi asociat ca spirit și mai puțin ca intensitate dramatică sau ca nuanțare în sentiment. Totul în pictura sa este guvernat de discreție deosebită, proprie, de un simț înnăscut al echilibrului care fac din ele o concepție referitoare la existență, la sensurile actului creator și numai într-un plan deviat la o ordine strict plastică. La **Catul Bogdan** problema întotdeauna destul de delicată a influențelor, nu poate fi, cred, abordată decît din punctul de vedere al descoperirii și cizelării propriei personalități. Peisaje ca **„Pont — Neuf"** care poate fi asociat lui Cézanne prin logica constructivă a compoziției cît și a culorii care valorează și subliniază volumul, sau „Stradă în Paris" unui Utrillo prin desenul aparent stîngaci, prin tonurile surde și mai ales tonul elegiac nu fac decît să ne lumineze anumite etape în rezolvarea și în decantarea impulsurilor sale personale. Arta lui **Catul Bogdan**, o artă total nespectaculoasă, poate fi considerată (și aceasta greșit) „clasică". Poate că de aceea critica și ocolește creația sa lăsînd-o pe seama istoriografiei de artă. Este un lucru greșit deoarece creația sa, ca și a unui Lucian Grigorescu, Henri Catargi, Ștefan Constantinescu, Ion Mușceleanu și alții definesc o zonă importantă a realizărilor plastice noastre, o zonă care nu e evaluată exact din prisma unor continuități, fapt care face să apară multe din creațiile actuale, drept odrasle născute dintr-un hiatus, dintr-un vid cultural, creînd implicit un fals sistem de opoziții și de discontinuități.

C. R. CONSTANTINESCU

MARȚI

S-a săvîrșit încă un „sezon estival" sau cum ar susține înflăcărata tanti Felicia: „a mai trecut un tramvai, și ăla degeaba". Antipatică descoperire de octombrie, între două picături de ploaie și o adunătură de crizanteme veștede, mirosind a certificate de deces. Obosiți foarte, tovarășii ospătari care au fost atît de detașați de-a lungul scumpului nostru litoral se întorc acasă pentru a se odihni în sfîrșit în localurile lor de baștină. Trist, dar adevărat, asta este, toamnă, și te-apucă o jale... Noroc cu micuțul nostru ciclop de cameră care vrea cu orice preț să ne mai înveselească cu amintiri „estivale", dacă nu cu desene animate. Astfel simbătă am avut neșansa de a nu fi fost printre puținii telecontemporani care nu au văzut *„Ecourile vacanței"*. Ce soare, ce nisip, ce Renault-16 dichisit (4 B 8393 — al cui o fi fost „figurantul" ăsta care adăpostea o cîntăreață care nu găsise altceva mai bun de cîntat decît „mai stai, nu pleca"? Să fi avut „adrinsantul" cîntecului o mașină mai bună, imposibil de ajuns sau...?), ce fete frumoase cu părul în vînt, ce băieți drăguți și melancolici pe plajă, pe stînci (vorba ceea, dacă tot sîntem la mare, de ce să nu ne ducem și la munte?), ce călușei, ce cai frumușei, probabil cai de mare, nu? (mie cel mai mult mi-a plăcut cînd a rîs calul în prim-plan, dar de ce o fi rîzînd dînsul cu atîta poftă?). Ah, marea aceasta, cîte inimi nu s-au înecat în ea! Și cîți bani nu s-au dus pe gîrlă? Vorbă de aur: scump, dar facem!

★

Duminică, după un meci transmis din Copou (în timpul căruia comentatorul s-a străduit să nu observe decît părțile bune ale lui Tamango (?!), nu și „grațioasele" porniri cu picioarele la gleznă și împunsăturile cu capul în fața adversarului ale aceluiași „erou" căruia probabil i-au crescut coarne de atîta gîdilat în creștet) am urmărit cu gura căscată (căscînd tot timpul, bineînțeles) parodia muzicală realizată de Studio „Uno" după „Cei trei mușchetari". Avem deci dreptul să susținem cu îndîrjire că „Minunile Sfîntului Sisoe" nici nu se pot compara cu „minunea" asta. De unde se deduce cu ușurință de ce Sisoe nu a fost trecut în calendar: nu era italian...Sau era italian, dar nu era parodie italiană. Ce mai, atîta plictiseală ghemuită într-un spațiu atît de mic n-am mai văzut de la „Odiseea" (altă minune și asta, tot cîntată). Și cine s-o fi încîntat într-un asemenea hal încît să uite că o parodie, printre altele, trebuie să se facă și de rîs? Altădată, dacă se va mai repeta, solicităm „gîdilitori" la domiciliu.

★

Unul din doi de luni 28 septembrie a avut ca temă de concurs *Bucureștiul ieri și azi*. Trecem peste faptul că am fi fost fericiți să se scrie și să citim *Bucureștii ieri și azi*, trecem și peste imposibila realizare a unei idei excelente ca să ne mirăm de lipsa oricărei bune intenții a realizatorilor. Cum așa? Să nu dăm film aproape de loc pentru a ilustra tema concursului? În definitiv ce interesează? Să punem întrebări ca să auzim răspunsuri sau să facem și o subtilă *teleinformare*? Cu puțină subtilitate... Cine mai crede că putem informa numai prin conferințe, ori „mese rotunde"? La urma urmei, dacă din Caiea Dorobanți nu poți să prezinți Bucureștii, de ce nu se dau teme mai acătării care să ne stimuleze în a bate cîmpii.

★

Melodii pe rampa de lansare (duminică 4 octombrie). Exceptînd prezentatorul (perfect!), experiența aceasta a eșuat. Ca să lansezi trebuie să ai ce. Un cîntec se lansează, ajunge șlagăr atunci cînd (în primul rînd) poate fi fluierat cu ușurință imediat după ce l-ai ascultat. Și nu atunci cînd poate fi fluierat doar de... cîntăreți. Uite, au trecut chiar 15' și nimeni din Balta Albă nu fluieră vreo melodie „lansată". Deci niciuna nu s-a înscris pe orbită din cauză că treapta inferioară a continuat să funcționeze. Lucru care face ca experiența următoare să aibă loc abia peste... angajamentele de circumstanță. Pînă atunci fluierăm a pagubă.

★

Nu putem încheia fără să semnalăm un excelent film poematic al lui Mihai Creangă, film prezentat duminică la *Studioul N.* Se vede că atunci cînd nu ești de deplin convins că se poate filma cu creionul (și nu cu aparatul) ies lucruri foarte bune. Vom reveni însă asupra acestei inițiative în fața căreia ținem să nu purtăm pălăria.

● SPIONAJ-CONTRASPIONAJ ● SPIONAJ-CONTRASPIONAJ ● SPIONAJ-CONTRASPIONAJ ●

Reportaj de VIOREL BURLACU

Cu ocazia cinei la care participasem și eu (ulterior aveam să o revăd proiectată pe un ecran în cabinetul colonelului Vlad) un bărbat o invitase pe Consuela Rèniers la dans. Destul de acru, Ahmed acceptase. După tangoul argentinian, în care îi admirase pe cei doi, străinul o conduse pe femeie, mulțumise, și se depărtase, nu înainte însă de a oferi „Jaguarului verde" o țigară.

Domnul Weiss, deși fuma trabuc, acceptase cu un zîmbet convențional, dar scuzîndu-se, puse țigara în tabachera sa masivă, lîngă havane, murmurînd că o va ține ca amintire de la un dansator atît de talentat și oferise celuilalt, la rîndu-i, o havană în schimb.

Dar nu era vorba de un banal schimb de țigarete ci de ceva

33

cu mult mai substanțial. Așa au crezut pe loc cei care-l urmăreau pe Ahmed Weiss și n-au greșit. Eu însă aveam să aflu abia a doua zi, de la maiorul Manoliu, adevărul asupra țigaretelor, și, mai tîrziu, de la locotenentul Selaru, faptul că în felul acesta se dăduse de o a treia „cutie poștală", de alți doi suspecți și, mai apoi, de curierul principal în persoana actorului pensionar Viorel Mărgineanu, din Lugoj.

Talentatului dansator, pe numele său Radu Bădescu, i se dăruise de către „Jaguarul verde", cu o amabilitate destul de acră, o havană din aur masiv, iar domnul Weiss primise în schimb o țigară care se dovedi a fi o cașetă cu copia microfilmului descoperit în cutia de chibrituri cu fundul dublu.

În aceeași noapte, țigara a pornit pe drumul laboratorului tehnico-științific și, după două ore, și-a reluat locul în portțigaretul masiv cu un cap de jaguar pe capac. Și nu știu nici azi dacă să pun pe seama inspirației, a unei sclipiri de geniu sau a norocului pur și simplu, faptul că la contrafacerea inițială a peliculei, colonelul Vlad a cerut cinci copii false dar fidele cu cea pe care au pus-o la loc în cutia de chibrituri. Cert e însă că în momentul în care cele două filme vor fi suprapuse cine știe unde, ele vor dovedi o aceeași presupusă dereglare a aparatului folosit la fotografierea planurilor calculatorului M.P. și Ahmet Weiss sau alt „Jaguar", va reveni cu siguranță în țară după cotele lipsă.

★

Cam tot atît timp cît este necesar pentru citirea rîndurilor de mai sus, a trecut pînă la apariția lui Radu Bădescu. Părea mirat și totuși plăcut surprins de faptul că o găsește pe Consuela Rèniers la bar. I s-a adresat destul de greoi, într-o franceză foarte aproximativă:

— Nu speram să vă revăd atît de curînd.

— Totuși, m-ați invitat aici, nu mai departe decît aseară.

— A, da! Însă așa, în general... Spusesem că mă puteți găsi la o cafea, în fiecare zi pe la ora unu...

— Și v-am găsit cît de repede am putut.

— Parcă erați însoțită sau însoțeați dumneavoastră pe cineva...

— Un capriciu, trecător ca orice capriciu.

— Deci l-ați abandonat pe domnul acela cam morocănos.

34

— Bine zis morocănos. L-am suportat destul de greu.

Barmanul se apropie de ei, scuturînd șekerul. Zgomotul suna îngrozitor în micul difuzor de la reverul maiorului. M-am uitat speriat în jur, dar eram înconjurat numai de mese goale...

— Domnul dorește...?

— Ca de obicei, dar le trimiți sus la 320!

Zgomotul enervant se depărtă și glasul femeii mi se păru ca o muzică după pocnetele dinainte.

— Pariez că intenționați să mă invitați la dumneavoastră. Sînteți foarte expeditiv, domnule Radu Bădescu.

Era să mă apuce sughițul. Mîna maiorului se așeză din nou pe genunchiul meu. Deci, Consuela Rèniers cunoștea identitatea omului căruia trebuia să-i iau un interviu despre întoarcerea sa demnă în țară, a omului trecut pe lista colonelului Vlad la poziția cinci. Uluit era însă și Radu Bădescu. Și încă ce uluit. Ca să-și mascheze surpriza, ceru un gin mare și sifon, apoi privi spre femeie ca spre un mare semn de întrebare. Spuse totuși calm, după ce sorbi savant o gură de alcool amestecat cu apă minerală:

— Cred că aseară n-ați reținut corect numele...

— Nici nu te-ai prezentat!

Surpriza continuă de data asta cu o lovitură de teatru. Consuela Rèniers folosise cea mai neaoșă limbă românească. Precaut, maiorul puse din nou palma caldă pe piciorul meu, dar inutil, pentru că, ciudat, nu mai simțeam nici o emoție. Radu Bădescu dădu însă ginul peste cap de parcă ar fi ciocnit la o nuntă cu un pahar de țuică... Vorbi tot femeia și tot românește...

— Să urcăm la 320. Avem de discutat foarte serios. Ahmet Weiss a fost arestat!

Radu Bădescu făcu o nouă încercare:

— Dacă vă spun că e o confuzie... Cine e acest domn de care ați pomenit?

— Nu fii copil, domnule Bădescu, și nu mă socoti naivă. Domnul despre care vorbim ți-a dăruit doar o havană din care poți trăi zece ani fără griji, dacă ai printre prieteni vreun dentist căruia să i-o vinzi...

Nu cunoșteam distanța pînă la care bătea emițătorul din smaraldul femeii, așa că atunci cînd cei doi ieșiră, îl întrebai destul de alarmat pe maiorul Manoliu.

35

— Pierdem oare o discuție care se anunță atît de promițătoare?

Ofițerul mă privi puțin amuzat, puțin compătimitor.

— Pluralul folosit de dumneavoastră e impropriu. De pierdut o pierdeți doar dumneavoastră. Eu o voi urmări în continuare. Îmi pare rău, dar cred că e ora cînd trebuie să stați de vorbă cu cineva de pe lista dată de tovarășul colonel. O să vă reproduc însă dialogul cît de fidel voi putea, diseară. Afară e o Volgă albă cu un băiat blond la volan. Vă va duce pînă la Ploiești, la căpitanul Marius Zmeu, unde veți găsi aprobarea pentru convorbirea cu ospătara de la „Căpriorul". Șoferul o să vă aștepte pînă terminați. Ne vedem pe la opt fix, să luăm masa împreună la „Cerbul carpatin". Acum e două. Terminați repede la Ploiești ca să aveți timp și pentru următorul de pe listă: vînzătorul acela de la consignația din Buzău... E ceva foarte important! Mă iertați, trebuie să mă apropii de cei doi...

Și plecă, lăsîndu-mă singur, curios la culme, dar pentru că i-am dat dreptate mă răzbunai totuși pe chelner, cerîndu-i restul pînă la centimă. Tot drumul pînă la Ploiești, n-am scos nici o vorbă, deși tînărul conducător auto încercă de cîteva ori să mă abordeze într-o discuție cu caracter sportiv. Mă gîndeam intens, străduindu-mă să ghicesc dacă Ahmet Weiss o trimisese pe Consuela cu cine știe ce treabă la Bădescu, sau dacă nu cumva și ea se ocupa de spionaj — poate pe cont propriu — fiind nici mai mult, nici mai puțin, decît concurenta „Jaguarului verde".

Cînd Volga s-a oprit în fața sediului Inspectoratului județean de securitate, rupsesem toate bețele de chibrit din cutie dar găsisem și-un titlu de capitol: „Jaguarul verde" vînat de „Gazela blondă".

Aveam să aflu de-abia la sfîrșitul acțiunii că nu fusesem chiar așa departe de adevăr.

(Va urma)

36

AGENDĂ

Luni dimineața a părăsit Capitala delegația Partidului Comunist din Norvegia, condusă de tovarășul Rolf Nettum, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central, care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită în țara noastră. Din delegație au făcut parte tovarășii Arne Petersen, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.N. și Georg Ovensen, președintele Organizației Tineretului Comunist din Norvegia.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, oaspeții norvegieni au fost salutați de tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Patilineț, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Tovarășul NICOL. CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist an, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialisomânia și tovarășul ION GHEORGHE MAURER, preștele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste Ror au primit următoarea telegramă din partea tovarășilcIM IR SEN, secretar general al Comitetului Central artidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului dinistri al Republicii Populare Democrate Coreene, ȚON GHEN, președintele Prezidiului Adunării Populare Sup a Republicii Populare Democrate Coreene:

Vă adresăm dumneavră, Comitetului Central al Partidului Comunist Românsiliului de Stat, Guvernului Republicii Socialiste Romî și poporului român prieten sincere mulțumiri pentru croasele felicitări și urări pe care ni le-ați trimis cu prilejlei de-a 22-a aniversări a creării Republicii Populare Denate Coreene.

Ne exprimăm conving că relațiile de prietenie și colaborare dintre popoarellor două țări bazate pe principiile marxism-leninismuși internaționalismului proletar se vor dezvolta și mai n și vă dorim dumneavoastră și poporului frate român noicese în lupta pentru construirea orînduirii socialiste multilal dezvoltate.

Vicepreședintele Consiliul de Miniștri, Iosif Banc, a primit luni dimineața delegați cooperatistă din Republica Arabă Unită, condusă de Sade: Mohamed Dawa, directoru Institutului de studii și specializare din Cairo, care face o vizită în țara noastră.

La convorbirea care a avut loc cu acest prilej, desfășurată într-o atmosferă cordială, au luat parte Adrian Rogojan, vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, și Corneliu ?ercă, șeful secției agricultură, silvicultură și industrie alimentară a Consiliului de Miniștri.

...uni dimineața a părăsit Capitala ministrul afacerilor externe al Republicii Democrate Germane, Otto Winzer, împreună cu soția, care la invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a făcut o vizită oficială în țara noastră.

...nî a sosit în Capitală delegația R. P. Chineze care va participa la lucrările celei de-a X-a Sesiuni a Comisiei de colaborare tehnico-științifică între Republica Socialistă România și Republica Populară Chineză. Delegația este condusă de Sun Siao-fun, adjunct al ministrului industriei petrolului.

În 5 și 9 octombrie publicului bucureștean îi este prezentat în parcul de la intersecția străzii Știrbei Vodă cu Calea Plevnei, modulul de comandă al navei spațiale „Apollo", care în luna mai 1969 a efectuat istoricul zbor în jurul lunii avînd la bord pe cosmonauții americani Thomas Stafford, John Young și Eugen Cernan.

COMUNICAT

cu privire la vizita în Republica Socialistă România a ministrului afacerilor externe al Republicii Democrate Germane, Otto Winzer

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Democrate Germane, Otto Winzer, a făcut o vizită oficială în Republica Socialistă România în perioada 1—5 octombrie 1970.

În timpul vizitei, ministrul afacerilor externe al R. D. Germane, Otto Winzer, a fost primit de Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. De asemenea, el a fost primit de Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care a oferit un dineu în onoarea oaspetelui.

Ministrul afacerilor externe al R. D. Germane a vizitat obiective economice și social-culturale din orașul București și din județul Argeș.

Miniștrii afacerilor externe ai Republicii Socialiste România și Republicii Democrate Germane au efectuat un schimb de păreri cu privire la stadiul actual al relațiilor dintre cele două țări, precum și în legătură cu unele probleme internaționale actuale. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie, cordialitate și înțelegere reciprocă.

În timpul vizitei, cei doi miniștri au parafat Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană.

Cei doi miniștri au relevat cu satisfacție că relațiile de prietenie și colaborare multilaterală dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană se dezvoltă continuu, pe baza principiilor internaționalismului socialist, avantajului reciproc și întrajutorării tovărășești, respectării suveranității și independenței, egalității depline în drepturi și neamestecului în treburile interne.

Ei au reafirmat hotărîrea celor două guverne de a depune toate eforturile pentru lărgirea și intensificarea în continuare a colaborării dintre cele două țări în domeniul politic, economic, tehnico-științific, cultural, precum și în alte domenii de activitate, spre binele celor două popoare, al socialismului și păcii. În cadrul convorbirilor, a fost subliniată importanța folosirii tuturor posibilităților de dezvoltare a cooperării în producție, în cercetarea științifică și în alte sectoare.

Miniștrii au reafirmat, de asemenea, hotărîrea celor două părți de a acționa permanent pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare între toate statele socialiste, pentru întărirea unității și coeziunii lor, în interesul cauzei socialismului, păcii și progresului.

Ei au evidențiat, în același timp, importanța dezvoltării colaborării dintre toate statele pe baza normelor și principiilor dreptului internațional.

Relevînd cu satisfacție că propunerea de convocare a conferinței general europene pentru securitate și cooperare se bucură de un sprijin tot mai larg, cei doi miniștri au exprimat hotărîrea guvernelor lor de a contribui activ și de a sprijini eforturile îndreptate spre organizarea cît mai grabnică a conferinței, la care să participe toate statele interesate, pe bază de deplină egalitate în drepturi.

Miniștrii au subliniat că o contribuție esențială la cauza păcii și securității în Europa și în lume ar constitui-o stabilirea de relații normale, pe baza dreptului internațional, între R.D.G. și R.F.G., recunoașterea Republicii Democrate Germane — stat independent și suveran —, primirea ei în O.N.U. și în alte organizații internaționale, crearea tuturor condițiilor pentru participarea activă a acesteia la viața politică internațională, la eforturile pentru pace și progres social.

În legătură cu situația încordată din Indochina, cele două părți s-au pronunțat pentru curmarea agresiunii S.U.A. în Vietnam, Laos și Cambodgia, pentru asigurarea dreptului popoarelor din această zonă de a-și hotărî singure soarta.

Exprimîndu-și profunda lor îngrijorare față de situația din Orientul Apropiat, care poate avea consecințe grave asupra păcii mondiale, părțile s-au pronunțat pentru soluționarea pașnică a conflictului din această regiune pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967.

Miniștrii afacerilor externe au reafirmat convingerea lor că pentru asigurarea păcii și securității în lume este necesar să fie întreprinse măsuri concrete pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru înfăptuirea dezarmării generale și, în primul rînd, a dezarmării nucleare.

Cele două părți au evidențiat necesitatea creșterii rolului Organizației Națiunilor Unite în întărirea securității internaționale, în lărgirea cooperării și înțelegerii dintre state și au subliniat importanța respectării principiilor Cartei O.N.U. și a înfăptuirii principiului universalității în O.N.U. și alte organizații internaționale.

Miniștrii au fost unanimi în a aprecia că dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare multilaterală dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană corespunde pe deplin intereselor popoarelor celor două țări, cauzei socialismului, păcii și colaborării internaționale.

La încheierea convorbirilor, cei doi miniștri și-au exprimat deplina lor satisfacție față de rezultatele schimbului de păreri și au convenit asupra continuării întîlnirilor și consultărilor între cele două ministere ale afacerilor externe.

Ministrul afacerilor externe al R. D. Germane, Otto Winzer, a adresat ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, invitația de a face o vizită oficială în R.D. Germană. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

SPORT

ȘI ACUM, MECIUL CU FINLANDA

Componenții lotului național au fost reuniți ieri la București, pentru o pregătire centralizată în vederea meciului de duminică, 11 octombrie, cu echipa Finlandei. Partida contează, cum se știe, pentru Campionatul Europei, seria preliminară. Antrenorii Angelo Niculescu și Titus Ozon au convocat următorii 20 de jucători: **Răducanu, Adamache, Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Vigu, Ivăncescu, Hălmăgeanu, Mocanu, Dumitru, Pescaru, Radu Nunweiller, Neagu, Ene Daniel, Tătaru, Dobrin, Dumitrache, Domide, Florian Dumitrescu și Lucescu.**

Azi, un prim antrenament de acomodare la Snagov, iar miercuri la Ploiești, „tricolorii" vor susține un joc-școală cu divizionara C Metalul.

„PEGAS 20" — bicicleta românească în „premieră pe țară" la Brăila

În lumea iubitorilor de ciclism se va produce, în curînd, un adevărat eveniment în materie; în sfîrșit, mult dorita **bicicletă de semicurse de fabricație românească** a devenit o realitate. Este vorba de bicicleta **„PEGAS 20"** construită de Uzina „6 Martie" din Zărnești, bicicletă care va debuta în concurs, miercuri 7 octombrie, la Brăila. O autentică premieră pe țară, care se va desfășura pe un circuit din orașul Dunărean. La start se va prezenta un lot alcătuit din cei mai buni juniori care vor participa în ultima etapă a competiției „Cupa Orașelor", probă ce se va consuma la Brăila în zilele de 6 și 7 octombrie (dimineața). În după amiaza zilei de 7 octombrie, pe circuit, se va desfășura prima întrecere în care concurenții vor alerga pe biciclete „PEGAS 20".

La această primă competiție au fost puse la dispoziția concurenților biciclete din „Seria 0".

Un concurs experimental așteptat cu deosebit interes, bicicletele românești de semicurse urmînd să fie distribuite cluburilor și asociațiilor sportive — din orașe și de la sate — în vederea depistării și pregătirii de noi cadre talentate pentru împrospătarea și mărirea lotului de cicliști consacrați.

EM. I.

JUVENTIȘTII

...*Dacă vă mai amintiți*, în cronica noastră de marțea trecută vă chemam la Arad să încurajăm pe U.T.A. în marea și nemaiîntîlnita ei tentativă de a elimina din Cupa campionilor europeni pe campionii tuturor cluburilor lumii. Știți că U.T.A. a reușit, știți că astăzi se întrec cu laudele (binemeritate !) la adresa arădenilor chiar și cei care ieri îi ocărau, și bănuiți că acum voi da și eu Cezarului ce-i al Cezarului (ceea ce și fac, spunînd doar atît: de miercuri 30 septembrie, echipa mea de lîngă inimă se numește U.T.A.). Consider însă, stimați cititori, că mai trebuie să știți și că în timp ce la Arad, atunci, au venit 36 de gazetari olandezi, noi, ziariștii români, abia ne-am adunat vreo 20, dacă-i numărăm și pe confrații de la Timișoara, Cluj și... Arad. Cîteva publicații, care și-au trimis altădată reprezentanții la Londra, în Elveția sau la Guadalajara, nu au fost prezente la... Arad ! În schimb, la Arad a venit Mitici !

...*Fiindcă am promis* ca din cînd în cînd să creionez aici portretul cîte unui juventist de carate, îmi fac azi o plăcută datorie din a semnala apariția unui mijlocaș care poate deveni de mare clasă. Se numește *MIRCEA SAVU*, are 18 ani, a crescut în cartierul Baba Novac, și joacă la Metalul București de cînd avea 7 ani. Astă-vară am mai avut prilejul să-l laud, tot la această rubrică, atunci cînd scriam că a dominat cu personalitatea și inteligența sa finala campionatului de juniori al României, cîștigată de către formația al cărei căpitan era. De data aceasta, a fost aplaudat pe stadionul Politehnica — unde s-a dovedit cel mai bun din „22" în partida primelor echipe ale Metalului și Sportului studențesc. Mînzul blond și imberb a galopat 90 de minute, a acroșat și a dat pase istețe dintr-o bucată, a salvat situații grele și a creat în fața situații grele, dominînd cu statura sa atletică tăpșanul dintre cele două linii de 16 metri. Cu trei luni de zile în urmă spuneam că juniorul Mircea Savu seamănă în teren — ca statură și joc — cu rapidistul Anghelescu. Astăzi spun că Mircea Savu („decarul" din formația reîntinerită excelent de cunoscutul antrenor Paul Popescu) poate atinge cu siguranță sau chiar întrece valoarea rapidistului Anghelescu. Dacă va fi harnic și modest și nu se va împăuna ca Ciugarin !

...*Cupa cartierelor*, care e pusă în joc în fiecare toamnă pentru copiii din Dealul Copoului, a fost cîștigată în acest an de „reprezentativa" de cartier „Cireșarii Breazu". Antrenorul copiilor — un copilandru : H. Alexandrescu, student în ultimul an la Electrotehnică. Și ca să mai remarcăm o noutate : bătrînul Cîrjan — ajuns pe la Minerul Motru — a primenit formația îmbătrînită și înrăită de aci cu puștani. Dar tovarășii care conduc treburile fotbalistice la Motru s-au speriat și-au început să umble cu cădelnița după „stele". De nu s-ar speria și nea Fane !

...*Etapa de duminică* trecută a schimbat liderii nu numai la „A", ci și la noi — la tineret. Bineînțeles, și la juventiști tot dinamoviștii bucureșteni sînt în frunte. Zic *bineînțeles* pentru că, se știa, dacă studenții clujeni pierd la Ploiești (și au pierdut cu 0—2) numai plăieșii antrenorului Stănculescu (programați acasă ; 3—0 cu Farul) le pot lua locul. E interesant că Dinamo București conduce (pare-se pentru prima dată în „istoria" competiției juventiste) tocmai acum cînd — după ce au plecat Frățilă, Haidu, Doru Popescu, Moldovan — au aruncat în arenă numai copii crescuți în Ștefan cel Mare.

...Duminica viitoare naționala de tineret are din nou meci : la Turku, în compania finlandezilor. A fost anunțat lotul de 18, urmează să fie anunțat lotul de 15. Nu mă sperii de lipsa de coeziune și de aspectul mozaicat al lotului. E firesc să nu avem niciodată o echipă omogenă la tineret, întrucît ea trebuie să se primenească printr-o continuă mișcare browniană. Dar mă mir că lipsesc nume ca Velea, Florea de la Bacău sau Caraman. Am însă mare încredere în prietenul Gheorghe Ola !

...*Ieri, luni*, Comitetul de conducere al Federației Române de Fotbal a discutat cîteva probleme de mare însemnătate pentru soccerul nostru, asupra căruia se îndreaptă de cîtva timp ochii specialiștilor și microbiștilor de pe întregul mapamond. Printre măsurile puse la vot a fost și aceea de a se permite transferul — la „A" și „B" — pe tot timpul anului tinerilor sub 23 ani din echipele juventiste, dacă n-au jucat încă în prima formație.

G. MITROI

minutul 91

● Respectînd o nedorită tradiție, meciul **Sportul studențesc — Metalul București** a avut un epilog trist. Pentru a informa cititorii noștri cum s-au petrecut lucrurile, ne-am adresat arbitrului întîlnirii, **Nicolae Petriceanu**, și observatorului federal **Gheorghe N. George**, președintele colegiului central al arbitrilor. Iată, pe scurt, ce ne-au declarat. **NICOLAE PETRICEANU : „Imediat după ce au marcat golul egalizator, fotbaliștii de la Metalul au început să tragă sistematic de timp, aruncînd mingea în tribună, întîrziind executarea loviturilor libere, simulînd accidente etc. În consecință, eu am anunțat pe cei doi tușieri că voi prelungi meciul cu două minute. În minutul 91 și vreo 15 secunde, Ciornoavă, extrema stîngă a studenților, a fost faultat evident în careu : 11 metri pentru Sportul Studențesc. Metalurgiștii au protestat vehement, susținînd că nu se acordă 11 metri în prelungiri ! ? ! După două minute de parlamentări, la intervenția antrenorilor Paul Popescu și Dumitru Ignat, penalty-ul a putut fi executat și jocul reluat. La cabine, antrenorii Metalului au recunoscut că a fost 11 metri clar, dar au susținut (și ei) că în prelungiri nu se acordă 11 metri ! Aș vrea să mai adaug că fotbaliștii de la Metalul au refuzat la sfîrșitul meciului să se alinieze la centrul terenului pentru a saluta publicul".**

GHEORGHE N. GEORGE : „Din locul de unde am urmărit partida, nu am putut să-mi dau seama dacă a fost 11 metri sau nu. Ce pot să afirm, însă, cu toată convingerea este că Nicolae Petriceanu a condus excelent acest joc, s-a mișcat mult în teren, fiind în permanență pe fază, a fost imparțial. Cred că decizia luată de el în minutul 92 a fost justă".

● Un fapt și mai grav s-a petrecut duminică la Călărași, la meciul de divizia C dintre **Celuloza și Prahova Ploiești** (scor 1—1). Nemulțumiți de arbitrajul... corect al bucureșteanului **Grigore Anghelută**, care nu a favorizat echipa locală (n.r. ce „îndrăzneală" ?), spectatorii au aruncat în teren cu roșii și porumb, iar la terminarea partidei l-au lovit pe arbitru cu picioarele. La cabine, brigada de arbitri a fost nevoită să aștepte 50 de minute pînă cînd 8 ofițeri de miliție și o mașină a salvării au reușit să-i ocrotească de furia suporterilor, transportîndu-i, pe căi lăturalnice, într-o localitate învecinată.

● Și acum, cîteva curiozități. **Rapid** a marcat în șase etape trei goluri (un gol la 180 de minute !), acumulînd 7 puncte. În timp ce Dinamo Bacău a înscris pînă acum 12 goluri (cel mai eficace atac), dar a adunat doar patru puncte ! C.F.R. Timișoara a marcat patru goluri, toate fiind opera juniorului **Bojin**, pînă ieri jucător anonim la Vulturii Textila Lugoj, azi golgeterul diviziei A — împreună cu **Dudu Georgescu** — și ciudat, el face parte din echipa situată pe ultimul loc în clasament.

Știți cum arată o linie de atac a... ineficacității : **Neagu, Oblemenco, Dobrin, Györfi.** Fără comentarii...

DUMITRU VIȘAN

Despre învățătură

(Urmare din pag. I)

frecvență slabă, doi elevi au primit avertisment de exmatriculare"...

Atîta tot. Discuțiile n-au adus nimic în plus, n-au detaliat, prin referiri concrete, la persoană, firavele date cuprinse în darea de seamă despre calitatea rezultatelor la învățătură. S-au făcut propuneri pentru noi excursii, pentru o mai judicioasă organizare a acțiunilor de muncă voluntar-patriotică. Și totuși, ne aflam la o adunare de dare de seamă și alegeri, eram printre uteciști din ultimul an de liceu, aflați aproape de o răscruce de drum, în fața unor evenimente de dificilă verificare — bacalaureatul, examenele de admitere pe noi trepte de pregătire pentru unii, integrarea în muncă, în producție pentru alții...

A fost apoi ales comitetul U.T.C. al clasei, un nou secretar. Cu angajamentul tradițional al acestuia, adunarea s-a încheiat. Dar organizația pornea la drum cu puține și inconsistente repere de lucru pentru viitor, **cu o experiență anterioară neanalizată, fără concluzii proprii preocupărilor și atmosferei ce caracterizează acest colectiv școlar de muncă, această organizație U.T.C. cu individualitățile umane care o compun, cu fiecare elev în parte, aflat în plin proces de formare a personalității.**

La sfîrșit i-am întrebat pe membrii noului comitet, pe cîțiva elevi : **De ce n-ați discutat și despre învățătură ?**

— Am analizat activitatea pe anul precedent — mi s-a răspuns. Adunările, munca voluntar-patriotică, participarea la manifestări cultural-artistice... **PROBLEMA NR. 1, ÎNVĂȚĂTURA, S-A DISCUTAT LA ORA DE DIRIGENȚIE...**

În fapt, în viața de fiecare zi a clasei, această disociere între dezvoltarea unei atitudini responsabile a fiecărui elev față de învățătură și celelalte preocupări ale muncii politico-educative și organizatorice a organizației nu existase, o serie de acțiuni proprii modului de intervenție al organizației de tineret își afirmaseră utilitatea — dezbateri despre idealul de viață, despre muncă, despre profesiune, anchete privind orientarea profesională și școlară ; propuneri privind organizarea de consultații la anumite discipline, sugestii pentru îmbunătățirea stilului de muncă intelectuală al unor elevi etc. Dintr-o neînțelegere a fost ignorat tocmai cel mai potrivit prilej de dezbatere — adunarea de alegeri — asupra cauzelor și implicațiilor situației la învățătură a fiecărui utecist, din perspectiva responsabilității sale ca membru al unei organizații revoluționare de tineret. Într-adevăr, se discută și la dirigenție despre învățătură, dar atunci **profesorul dialoghează cu elevii**, le comentează notele, le dă sfaturi. În adunarea uteciștilor, organizația își **analizează munca și activitatea, uteciștii fac apel la răspunderea fiecăruia față de îndeplinirea îndatoririlor, sarcinilor într-un an de muncă, vin cu sugestii, cu propuneri în spiritul unei aprofundate retrospective critice și autocritice.**

În adunare, acest „forum" al uteciștilor-elevi, problemele de învățătură sînt primordiale pentru că tocmai ele constituie însăși esența vieții și muncii elevului, a activității organizațiilor U.T.C. din școală. **A discuta mai ales despre contribuția organizației U.T.C. a clasei la dezvoltarea unei atitudini de înaltă exigență față de calitatea rezultatelor la învățătură ale fiecărui elev, despre căi și modalități concrete, organizatorice, de influențare educativă este de datoria și competența acestui forum.** Desigur, la vîrsta uceniciei școlare, uteciștii trebuie să fie și învățați cum să discute în adunarea organizației despre învățătură, despre note. E de mirare că uneori, ca în împrejurările amintite, nu au căpătat asemenea deprinderi nici pînă în ultimul an de liceu.

5 DIN 45 MARȚI ULTIMA zi la PRONOEXPRES

Timpul planificat

(Urmare din pag. I)

ca porumbul să ajungă în hambare. Inginerul Ion Cionca ne informează că în acest scop au fost angajați 170 de sezonieri în vreme ce președintele C.A.P., tovarășul Pavel Kastor ne arată o listă cu 111 nume ale membrilor cooperatori care, deși locuiesc în comună nu participă la muncă. Și lista reprezintă date numai pentru jumătate de sat. Dar i-a întrebat cineva ceva pe acești oameni. Inginerul agronom își exprimă convingerea că „dacă ar fi o intensă preocupare în mobilizarea oamenilor am reuși să îi atragem". Parcurgem împreună lista amintită iar președintele citește cîteva nume : Elisabeta Braun, Felicita Iudreica, Maria Simăndau, Dumitru Mosescu, apoi încheie dezamăgit : „Ar mai fi atîția...". Facem un calcul rapid și aflăm că numărul celor care nu lucrează, deși ar putea să o facă, avînd alte îndeletniciri, este chiar mai mare decît cel al angajaților sezonieri. În aceeași comună, în evidența organizației U.T.C. se află 121 de tineri. Dintre aceștia doar 19 sînt în evidența cooperativei. Îl întrebăm pe secretarul, comitetului comunal U.T.C., pe tovarășul Ion Călugăru, cum își explică această stare de lucruri. „N-are cine să se ocupe de ei". (?!). Urmează apoi o explicație ce se vrea obiectivă : „Sînt angajați în altă parte". Campania de toamnă reprezintă în ciclul producției agricole un moment de maximă solicitare care continuă să reclame încă importante forțe de muncă. Acest lucru este cunoscut de către toată lumea. Pentru a fi pe potriva sa sînt necesare anumite pregătiri, o bună organizare.

Practică și învățămînt

(Urmare din pag. I)

ca să nu vorbim despre tradiționala importanță a universității în viața culturală a țării. Experiența tuturor nu înlătură sentimentul că mai sînt multe de făcut pentru a aduce învățămîntul superior și școala în general în pas cu imperativele timpului nostru. Mai există rămășițe de învățămînt scolastic, de efort de memorizare a unor lucruri moarte și nu contact viu cu problemele reale cărora știința trebuie să le dea răspunsuri. Acest lucru determină două tipuri de neajunsuri ; unul direct : o mai slabă eficiență a pregătirii, o nepregătire pentru problemele reale, și apoi consecințe educative păgubitoare. Nu ne putem permite să creștem generații din care n-a fost extirpat snobismul, disprețul față de viața reală, pentru că din snobul tînăr se poate dezvolta parazitul social mascat de mîine. Contactul cu viața reală, cu grijile adeseori mari și grele ale oamenilor este nu numai o școală practică, de producție, dar și o școală a umanismului adevărat, simțit și nu declarat. Și apoi nimic nu poate trezi mai mult entuziasmul și capacitatea de dăruire decît sentimentul utilității imediate, al creației în ultimă instanță, marea generatoare de energii și pasiune. Nimeni nu poate fi entuziast în general, ci pentru ceva cu un scop definit. Entuziasmul fără conținut concret, miroase a demagogie. De aceea transformarea institutelor de învățămînt superior, indiferent de disciplină, în adevărate uzine de idei noi, generoase, și astfel trebuie să înțelegem apelul secretarului general al partidului, reprezintă o necesitate absolută — economică, culturală, pedagogică. Învățămîntul trebuie să constituie un sistem de răspunsuri la niște întrebări care se pun real, izvorîte din viața societății, după cum mințile tinere trebuie îndrumate să găsească și să formuleze aceste întrebări, ca niște oameni cu adevărat moderni, activi, dedicați adevărului și binelui, membri de la început ai colectivității naționale și mondiale. S-ar putea spune multe în legătură cu aceste lucruri, de sub condei trebuie să îndepărtez nenumărate situații concrete ce ne vin în minte. Trebuie doar subliniat cu toată demnitatea că nici într-un caz calitatea învățămîntului nu are de pierdut dintr-un contact larg, deschis, cu problemele practice ale realității. De altfel, în țările cele mai evansate ponderea universității în viața societății este în creștere, tocmai prin caracterul ei activ, din cauza unei noi accepții, moderne, despre cultură, nu ca un depozit de valori ci dimpotrivă ca un efector. Evident, bagajul teoretic și structura de abstracțiuni ce constituie știința, nu va scădea, ci se va împlini. Știința s-a dezvoltat istoric din solicitările realității și de aici a pornit și s-a verificat, constituind modele abstracte, largi generalizări ce cuprind potența de progres ulterior. Nimeni nu cred că e partizanul unui practicism îngust ce ar ucide șansa revoluției științifice în țara noastră, pentru că știința se constituie pe principii și modele, utilajele concrete nefiind decît un moment din realizarea lor practică. De aceea, măsurile anunțate privind schimbări radicale (cuvîntul există în textul cuvîntării), trebuie salutate în primul rînd de către studenți și cadrele didactice. Nu trebuie să ne facem, desigur, iluzii ușoare, o renaștere a învățămîntului e o acțiune ce cuprinde mulți oameni și, trebuie să o spunem deschis, cere eforturi de integrare în societate, defectele și calitățile unor instituții nefiind născute numai din interiorul lor. Promovarea cadrelor didactice pe baza realizărilor reale nu este, ca orice operație socială, o bagatelă. Munca cu oamenii nu este niciodată simplă — și ne putem izbi de numeroase inerții. Ar fi demnă de o analiză mai amplă și concretă, clădită pe cazuri reale, cercetarea cauzelor ce nasc deficiențele. Numai așa le putem înlătura cu adevărat și o gîndire științifică nu se poate lipsi de mecanismele cauzale. Dar curajul și hotărîrea, fundate pe cunoașterea acestor cauze, constituie chezășia succesului.

Nedemna poveste de la 18 ani

(Urmare din pag. I)

cum se lasă acostate, tot una este. Fata este, totuși, foarte tînără. Mă întreb ce familie a avut, ce anturaj, dacă a ajuns pe culoarele miliției.

ȘTEFANIA GRIGORE, desenatoare tehnică I.P.R.O.M.E.T.

— Tînăra trăiește un moment de disperare ?! Îmi pare totuși că-și afișează necazul puțin cam ostentativ ; dacă ți se întîmplă ceva grav, nu te manifești atît de nedemn.

Îi povestesc gravitatea faptelor comise de fata din fotografie. De, necazul ei este exteriorizat ostentativ, ea nu se află pentru prima oară la miliție, a fost avertizată în dese rînduri, după care și-a reluat „activitatea" în lumea de noapte a Bucureștiului.

— Păcat, mare păcat. O fată nu este numai un om, ci un lucru în sine frumos. O frumusețe care trebuie apărată în primul rînd de ea însăși. Fata aceasta este lipsită de conștiința propriei valori. Nimic nu-mi pare mai nedemn pe lume decît să te vinzi, să nu poți sta drept în fața oricui. O cred foarte lipsită de sentimente frumoase. N-a iubit, probabil, niciodată. Își calcă în picioare propria-i feminitate.

Mai ascult, apoi, alte cîteva păreri. Arăt în barul „Unic" fotografia unui grup de tineri. Ei glumesc la început, unul presupune că și-a uitat sau și-a pierdut undeva cheia de la apartament și nu poate intra în casă. Sau au alungat-o părinții, propune altul, „o fi călcat pe bec"...

Băieții au 20 și 22 de ani, sînt vreo doi studenți și ceilalți tehnicieni în cîteva întreprinderi. Le ofer cîteva date din biografia spectaculoasă a tinerei. Urmează un moment de tăcere. O privesc, după explicațiile mele, cu mai multă atenție.

— N-aș fi vrut s-o cunosc vreodată, mărturisește **Stelian Pîrvu**, student în anul II la medicină. Poate nu-i frumos s-o spun, dar cunoștința cu o astfel de fată m-ar jigni. Mă și mir că cei care o însoțesc nopțile nu se simt degradați.

VLAD MOSAILOV, coleg, cu el, o apără.

— Poate nu-i de vină... A fost un accident nenorocit...

— Nu și nu, n-ai dreptate. La 18 ani poți să judeci deja. Ce să dai vina pe alții ? Nu cred că nu-și dă seama că duce o viață nedemnă. Dar e responsabilă. Adică n-ar fi putut învăța o meserie ? Cine a oprit-o ?

— N-a oprit-o nimeni, confirm eu, adăugînd alte cîteva amănunte din viața fetei, faptul că i s-a vorbit, în alte dăți, sincer, omenește, că ofițerii de la miliție și alți oameni au încercat s-o convingă de a renunța la acest mod de viață parazitar și degradant.

— N-am nici un fel de considerație pentru ea, refuză alte comentarii **PETRE POLTAFCA, muncitor la Uzinele Autobuzul.** Îmi cîștig cu sudoare existența și nici măcar nu mi-e milă de un om care n-a simțit niciodată gustul pîinii muncite, care duce o viață necinstită. Tinerețea nu este o scuză ci, dimpotrivă, cred că este o acuzare. La 18 ani, cînd poți totul, cînd ți se oferă totul, este degradant să alegi soluția de viață cea mai compromițătoare, cea mai nedemnă.

În cabinetul tov. locotenent-colonel **NICOLAE TEODORESCU, șeful serviciului judiciar de la Inspectoratul Miliției Capitalei,** fotografia tinerei nu este o surpriză. Se perindă, pe aici, asemenea tinere și cei care lucrează aici le văd adesea în pozițiile, în starea surprinsă în cazul discutat. Tov. locotenent-colonel îmi dă cîteva date care, surprinzător, sînt comune aproape tuturor fetelor care duc o viață parazitară : „Tentația unor cîștiguri materiale necinstite, rabat făcut demnității și cinstei, mediu de trîndăvie și depravare și, în final, intrarea în sfera prevederilor penale".

Îi povestesc, în cîteva cuvinte, opiniile tinerilor cu care am discutat.

— Legea este adesea menajantă cu asemenea tinere, încercăm o recuperare a lor prin mijloace uneori părintești, sfătuindu-le, explicîndu-le. Unele renunță și ne bucurăm cînd nu mai avem prilejul să le întîlnim. Cred însă că opinia celor de-o vîrstă cu ele, așa cum a fost exprimată de interlocutorii dv., ar trebui să se manifeste cu mai multă putere înainte ca ele să ajungă pe culoarele miliției. Am încredere într-o solidaritate a vîrstei, în demnitatea tinereții care poate și trebuie să stăvilească asemenea manifestări. Neîncurajate de cei din jur, obligate prin atitudinea celor de-o vîrstă cu ele de a renunța la o viață parazitară și nedemnă, de a se încadra într-o formă de activitate onorabilă, asemenea fete ar putea fi recuperate. Și cred că este o mîndrie pentru o generație de a contribui la micșorarea numărului de rebuturi umane.

Iată, așadar, istoria unei fotografii. Un oarecare moment surprins, devenit, prin implicațiile lui, o problemă de viață. O tînără a cărei biografie nu stîrnește decît regret. Vom încerca, prin publicarea unor asemenea fotografii, să stîrnim în rîndul tinerilor cititori nu numai indignare, nu numai dispreț și ci sentimentul răspunderii. Sîntem de-o vîrstă. Să nu permitem să fie terfelită. Să nu admitem să aibă fisuri în demnitatea ei, în frumusețea ei, în limpezimea ei. Să ne apărăm vîrsta.

Uniformele albastre

(Urmare din pag. I)

fundații, șanțuri pentru canalizare și alimentare cu apă, transport de materiale.

— Prezența lor pe șantierele muncii patriotice, ne spune tov. Ion Udrescu, prim secretar al comitetului municipal U.T.C. este o permanentă eficientă.

Dar cele mai importante obiective pe care le au trecute în agenda de lucru, și nu fără mîndrie, se referă la construcția noului local de școală. Recent, școala a primit un teren într-o zonă situată în vecinătatea bîlciului tradițional de la Riureni. Totul a pornit de la zero, în cîmp liber, fără nici o construcție. Elevii și cadrele didactice au muncit zi după zi, fără nici o întrerupere. Au fost construite patru dormitoare, o bucătărie cu două săli de mese, întrunind o capacitate de 500 de locuri ; apoi șase săli de clasă pentru lecțiile teoretice, cărora li s-au adăugat alte șase pentru lucrări practice. S-au amenajat un parc auto, un atelier de reparații, un atelier electric auto și sudură, punct de alimentare carburanți lubrifianți, o gospodărie anexă, sursă de apă potabilă : s-a împrejmuit parcul auto de rezervă etc.

— Ne-am descurcat singuri, ne spune tovarășul Dumitru Pop, secretarul organizației de partid a școlii. Toate lucrările le-am făcut numai prin munca voluntară a elevilor și cadrelor, o muncă fără zăbavă. Noi am fost și proiectanți și constructori.

Și notați, în toată această perioadă de maximă angajare, procesul de instruire s-a desfășurat normal, fără nici o... pană. Exemplul viitorilor conducători auto nu este singular. Elevii Liceului economic au efectuat multe ore de muncă patriotică pentru construcții și amenajarea noului local, astfel încît anul școlar a putut fi început la timp. Acum ei realizează o bază sportivă care solicită, prin dispunerea terenului în pantă, un volum mare de lucrări. Deja a fost amenajat un teren de fotbal.

Așadar, o prezență masivă a elevilor. O contribuție substanțială la toate lucrările la care sînt chemați să răspundă. Zilnic toamna vîlceană îmbracă uniforma albastră a celor peste 1 000 de elevi, care dăruiesc orașului ore prețioase de nobilă angajare.

de peste hotare

Acțiunile ofensive lansate de forțele patriotice din Vietnamul de sud au fost concentrate în ultimele 24 de ore în zona Platourilor Înalte. Baza navală americano-saigoneză de la Cam Ranh, amplasată la 320 kilometri nord-est de capitala sud-vietnameză, a fost supusă unui bombardament cu rachete de către patrioți. Totodată, în cursul nopții de duminică spre luni, unități ale Frontului Național de Eliberare au declanșat un intens tir de mortiere asupra bazei americane de la Qui Nhon și au atacat, de asemenea, instalațiile militare ale diviziei a 4-a de infanterie a forțelor S.U.A. de la An Khe, la 402 kilometri nord-est de Saigon.

În același timp, lupte cu caracter sporadic între detașamente ale patrioților și unități militare inamice au fost semnalate în împrejurimile orașului Da Nang.

Dezbaterile de la O.N.U.

O dată cu încheierea dezbaterilor de politică generală, atenția participanților la cea de-a 25-a sesiune ordinară a Adunării Generale a O.N.U. s-a concentrat în exclusivitate asupra lucrărilor comitetelor, comisiilor și grupurilor de lucru ale adunării.

Pe primul plan al activității politico-diplomatice de la O.N.U., din această săptămînă, sînt lucrările comitetelor și a altor organisme, în centrul cărora se află, în momentul actual, proiectele de declarații de pe ordinea de zi a sesiunii jubiliare, care se va desfășura între 14 și 24 octombrie.

Comitetul special pentru cea de-a 25-a aniversare a Organizației Națiunilor Unite a și realizat o bună parte din misiunea care îi revine, concomitent cu elaborarea și coordonarea planurilor privind celebrarea aniversării și a activităților pe care le va întreprinde O.N.U. pentru a marca acest eveniment. Membrii comitetului au trecut la examinarea uneia din principalele declarații ce urmează să fie adoptate în sesiune jubiliară: „Declarația solemnă de reafirmare a încrederii statelor în viabilitatea principiilor Cartei, angajamentul lor de a acționa pentru sporirea rolului și eficacității organizației în scopul de a deveni un instrument eficient în întărirea securității internaționale și promovarea progresului tuturor popoarelor".

O atmosferă de intensă activitate marchează și ședințele Comitetului pentru problemele economice și financiare, pe a cărui agendă de priorități figurează la primul punct lansarea celui de-al doilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltare, 1971—1980, și care va constitui, de asemenea, obiectul unei declarații a sesiunii jubiliare.

Comitetul special însărcinat cu analiza modului în care a fost transpusă în viață „Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale", adoptată de Națiunile Unite în urmă cu un deceniu, este pe punctul de a-și încheia practic lucrările referitoare la rezoluția prin care se recomandă noi acțiuni în acest domeniu. Lucrările sale urmează să se concretizeze într-un proiect de program de acțiune, conținînd o serie de măsuri pentru lichidarea definitivă a ultimelor vestigii ale colonialismului.

În această săptămînă, Adunarea Generală urmează să se reunească în plenul ei pentru a se pronunța asupra „Declarației cu privire la relațiile prietenești și de cooperare între state", care, așa cum s-a mai anunțat, a și fost examinată și aprobată în Comitetul pentru problemele juridice.

Reuniunea guvernului R.A.U.

Guvernul R.A.U., întrunit duminică seara sub președinția lui Anwar Sadat, președintele interimar, a hotărît în unanimitate să respecte procedura prevăzută de constituție în vederea alegerii noului președinte al țării, anunță luni dimineața ziarul „Al Ahram".

Cotidianul publică articolul 102 al constituției, în baza căruia candidatul la funcția de președinte al R.A.U., propus de Adunarea Națională, trebuie să fie confirmat de corpul electoral în cadrul unui referendum popular. După cum s-a anunțat în urma încetării din viață a președintelui Nasser, alegerea noului președinte al R.A.U. urmează să aibă loc în decurs de 60 de zile. Desemnarea candidatului de către Adunarea Națională se face cu două treimi din numărul mandatelor de deputați. În eventualitatea că el nu va întruni în cursul referendumului majoritatea absolută a voturilor, Adunarea Națională urmează a propune un nou candidat.

Ziarul „Al Ahram" informează că președintele Adunării Naționale s-a întîlnit duminică cu liderii grupurilor parlamentare regionale cu care a examinat problemele legate de situația survenită după încetarea din viață a lui Gamal Abdel Nasser. Potrivit ziarului citat, Adunarea Națională egipteană se va întruni marți seara pentru prima oară după moartea fostului președinte.

SCRUTINUL VIENEZ

A fost o duminică plumburie, cu o ploaie agasantă și cu o temperatură care certifica sosirea toamnei dar vienezii s-au dus la urne. Absenții, desigur, s-au dovedit mai numeroși decît în primăvară. De vină au fost, probabil, ploaia și frigul. Unii se gîndesc, însă, și la faptul că repetarea scrutinului după numai șapte luni a reținut la domicilii o parte a alegătorilor. Totuși, argumentează alții, chemarea la urne de duminică n-a reprezentat o simplă și banală alegere parțială, care se consumă în anonimat, fără o miză reală. De astă dată, verdictul celor trei circumscripții vieneze era decisiv chiar pentru soarta guvernului.

Întîlnirea cu urnele a devenit necesară datorită unui incident ieșit din obișnuit. Liberalii — cărora le lipsiseră... 73 de voturi la Viena pentru a obține un mandat în plus — au sesizat Tribunalul Constituțional că partidul de extremă dreaptă, Partidul Național Democrat, falsificase semnăturile pe listele de depunere a candidaturilor. Or, fără aceste falsuri, P.N.D. nu s-ar fi putut prezenta în alegeri și nici nu ar fi cules 823 voturi răpite, probabil, mai ales liberalilor. Tribunalul constatînd neregularitățile comise de gruparea de extremă dreaptă a anulat rezultatele votului de la 1 martie în trei circumscripții vieneze. 16 deputați (nouă socialiști și șapte populiști), care nu aveau nici un amestec în această afacere, s-au văzut nevoiți să solicite încă o dată încrederea alegătorilor.

Momentul electoral a dobîndit accente dramatice dat fiind fragilitatea pozițiilor partidului socialist. Grea care a format guvernul dispune doe 81 mandate din cele 165 ale parlamentui, populiștii avînd 79 și liberalii — 5. e pierdere de mandate putea pune sulunul întrebării existența cabinetului soi. Dimpotrivă, consolidarea pozițiilor liste obliga opoziția să reflecteze asupraspectivelor pe care o consultare electoi generală le crea. Scrutinul parțial a enit un test de importanță națională. pulistii, care se acomodează dificil cu cile opoziției, sperau într-o răsturnare caă-i readucă la putere. Pentru liberali prom se punea în alți termeni: opoziție ml sau moderație față de socialiști? Deni într-un fel arbitri într-o situație pa mrră complicată, liberalii trebuiau să ecifeze mesajul urnelor: un avans socialiconsida pozițiile celor ce refuzau alianța și u populiștii. În caz contrar, glasul stor nu s-ar mai fi făcut auzit.

Campania elrali — deși s-a desfășurat la proporții re, fiind solicitați mai puțin de 500 000 alori — a fost destul de dură și s-a brat de o publicitate largă. Urnele, potridatelor de care dispunem în acest mon, au dat cîștig de cauză socialiștilor c astfel, și-au văzut confirmată orienta Ei au reușit să smulgă populiștilor mandat. Desigur, n-au fost numărate to voturile (lipsesc cele expediate prin p) dar se pare că repartiția mandatelor va mai putea fi modificată. Rezultatele iminare au acordat socialiștilor un plus voturi de 3,3 la sută și treceau în contul populiștilor o pierdere de 2,5 la sută. Cîștigul socialist — cu o semnificație ce depășește cele trei circumscripții — îi apropie pe guvernamentali de majoritatea absolută și determină opoziția să renunțe la ideea de a bloca activitatea guvernului sau de a recurge la o eventuală tentativă de răsturnare a guvernului printr-un vot parlamentar. Un asemenea gest ar provoca alegeri generale iar tendințele țării au fost exprimate clar atît la Viena, cît și în alegerile pentru Dieta din landul Tirol. Avansul socialist s-a manifestat și în Tirol (două mandate în plus) deși populiștii se pot mîngîia, cel puțin, cu păstrarea majorității în consiliul local.

Pentru populiști, rezultatul alegerilor de duminică reprezintă o pilulă amară. Cele 7 luni scurse de la înfrîngerea electorală din primăvară le-a hrănit destule iluzii. Dar dificultățile socialiștilor n-au avut efectul scontat de adversarii guvernului și nu le-a adus populiștilor schimbarea sperată, revanșa mult dorită. Probabil, convulsiunile interne se vor înmulți în organizațiile populiste. La liberali — lucrurile sînt aparent mai clare. Ei vor fi mai puțin tentați ca în trecut să se alinieze opoziției populiste. Alianța cu înfrînții nu le poate promite decît eșecuri. În schimb, credem că, se vor nuanța pozițiile față de socialiști.

Duminica plumburie, cu ploaie și frig, a adus la Viena o certă clarificare politică, chiar dacă în materie de aritmetică parlamentară rămîn încă unele complicații...

E. O.

Londra: Tensiune între guvern și sindicate?

Intențiile guvernului britanic în ce privește relațiile viitoare dintre sindicate și patronat, au devenit cunoscute datorită unor dezvăluiri făcute de ziarele „Daily Express" și „Sun".

Potrivit acestor ziare, documentul ce urmează să fie publicat de guvern, prevede, printre altele, obligativitatea sindicatelor de a anunța cu 60—80 zile înainte, hotărîrea lor de a declanșa o grevă, întărirea prerogativelor „comisiilor de relații industriale" însărcinate să ancheteze conflictele de muncă, precum și adoptarea de sancțiuni financiare împotriva greviștilor sau sindicatelor care nu vor respecta noua legislație a muncii. Aceste amenzi vor putea să fie chiar reținute din salariile muncitorilor sau prin sechestrarea unei părți a bunurilor personale ale acestora.

Ziarele britanice sînt unanime în a aprecia că „documentul consultativ" ce urmează să fie publicat de Ministerul Muncii și al Productivității, pentru a servi drept bază viitorului proiect guvernamental al noii legislații a muncii, va întîmpina o puternică opoziție din partea sindicatelor. Conducerea Congresului sindicatelor britanice (T.U.C.) urmează să se întrunească vineri pentru a examina acest document.

Potrivit ziarelor londoneze, o altă hotărîre economică importantă, „denaționalizarea" industriei siderurgice, ar putea să fie anunțată săptămîna aceasta în cadrul congresului Partidului conservator de la Blackpool.

CONSULTĂRI LA BEIRUT

Capitala libaneză a devenit luni centrul unei vii activități politice, o dată cu începerea convorbirilor dintre președintele țării, Suleiman Frangieh, și liderii diverselor formațiuni politice din țară în vederea formării noului guvern.

După cum se știe, cabinetul condus de Rashid Karame a demisionat, potrivit prevederilor constituționale, în urma instalării, la 24 septembrie, a noului președinte al țării.

Pînă în momentul de față, apreciază observatorii de presă, întrevederile și convorbirile care au avut loc la Beirut au relevat că cea mai mare parte a liderilor politici consultați se pronunță în favoarea desemnării ca premier a lui Sabeh Salam.

Un convoi format din aproximativ 100 de vehicule, aparținînd Semilunii Roșii, a părăsit Beirutul îndreptîndu-se spre Amman, a anunțat în capitala libaneză un purtător de cuvînt al Organizațiilor palestiniene de rezistență.

El a precizat că din acest convoi fac parte 120 de medici și 200 de surori de caritate.

● O DELEGAȚIE a partidului Socialist din Japonia va face o vizită în R.P. Chineză la invitația Asociației de prietenie China-Japonia, anunță agenția niponă de presă „Kyodo". Vizita delegației partidului socialist în R. P. Chineză se înscrie printre măsurile inițiate de conducerea Partidului socialist în vederea dezvoltării relațiilor dintre Japonia și R.P. Chineză.

Bolivia: Eșuarea tentativei de lovitură de stat

Tentativa de lovitură de stat din Bolivia, condusă de generalul Rogelio Miranda, șef al statului major general, a eșuat. Potrivit agențiilor de presă, rebelii s-au predat autorităților legale. Președintele Boliviei, generalul Alfredo Ovando Candia, a prezidat o reuniune extraordinară a Consiliului de Miniștri, după care, în cursul nopții, s-a întîlnit cu generalul Miranda.

Criza, a 183-a în cei 145 de ani de existență a Republicii, a izbucnit duminică în timp ce președintele se afla la Santa Cruz, în estul țării. Un grup de 61 de ofițeri superiori de tendință conservatoare, conduși de generalul Miranda, au difuzat o declarație prin care cereau demisia președintelui, instituirea unei junte militare provizorii și organizarea de alegeri prezidențiale și legislative în august 1972. Între timp, stațiile de radio aparținînd forțelor guvernamentale, organizațiilor sindicale și studențești și altor grupări politice au difuzat o serie de declarații prin care condamnau acțiunea militarilor rebeli și își exprimau sprijinul pentru președintele Ovando Candia. Principalele garnizoane militare s-au alăturat fostului comandant șef al armatei boliviene generalul Juan Jose Torres, destituit în iunie sub presiunea forțelor de dreapta și înlocuit de junta condusă de Miranda, și s-au declarat gata să apere prin luptă regimul președintelui Ovando Candia. O serie de miniștrii, inclusiv cel al apărării, generalul David Lafuente, precum și regimentul Colorado care asigură garda prezidențială și forțele aeriene s-au alăturat trupelor terestre proguvernamentale. Președintele Ovando Candia a sosit duminică seara în capitală și a cerut rebelilor să înceteze acțiunile împotriva regimului său. Sosirea în La Paz a șefului statului a constituit un prilej pentru populația capitalei de a-și afirma sprijinul acordat președintelui și dezaprobarea față de lovitura de stat.

În urma convocării de urgență a Consiliului de Miniștri, au avut loc tratative între reprezentanți ai guvernului și organizatorii loviturii de stat.

Agențiile de presă informează că în timpul crizei nu s-au semnalat ciocniri militare. Luni dimineața, în capitală și în celelalte orașe ale țării, domnea calmul.

Manifestare tradițională, organizată în fiecare toamnă la începutul lunii octombrie la Belgrad, expoziția internațională „Moda în lume" se bucură anul acesta de participarea a sute de întreprinderi specializate din 20 de țări.

România este prezentă cu două standuri amenajate în pavilioanele centrale ale expoziției din Belgrad. Standurile românești prezintă creații de modele de rochii, costume și încălțăminte realizate de Combinatul de confecții și tricotaje București și de Centrul de creație al cooperației meșteșugărești din Capitală. Duminică seara, în cunoscuta sală a Universității Populare Kolarcev, în prezența unui numeros public, a avut loc parada modei românești. Cu acest prilej, a fost prezentată o colecție de 100 de modele de rochii și haine bărbătești, pentru toate sezoanele anului. Publicul prezent a apreciat creațiile românești pentru originalitatea și pentru eleganța lor.

BELGRAD: Ședința Prezidiului U.C.I.

BELGRAD 5 (Agerpres). — La Belgrad s-au încheiat lucrările celei de-a 12-a ședințe Prezidiului U.C.I., consacă discutării unor probleme uale ale dezvoltării în contin'e a sistemului politic din goslavia. Au luat parte și reprezentanți ai conducerilor Uniu Comuniștilor din republ precum și reprezentanți ai ganizațiilor social-politice.

În deschiderea rarilor a luat cuvîntul Iosip roz Tito, președintele U.C.I., re a subliniat necesitatea fiării Prezidiului R.S.F. Iugavia.

Edvard Kardeli, membru al Biroului Executiv Prezidiului U.C.I., a argumen apoi raportul cu privire problemele actuale ale sistenui politic din Iugoslavia.

În raport se ara că, la inițiativa lui Iosip roz Tito, a fost propusă înființarea Prezidiului R.S.F.I., corput ca un nou organ al federației cu drepturi și responsabilități politice și executiv corespunzătoare care, prin inițiativa sa în Skupștina Federală și, în general, prin inițiati politică, să influențeze în dcția sintezei, unificării și dejirii diferendelor dintre repuci și, în general, din societa. Acest organ ar trebui sa, pe de o parte, legat de ua funcție a președintelui publicii, iar pe de altă parte, spra lui ar trebui trecute o seie le atribuții ale actualei Vice Executive. În acest sens, Prezidl R.S.F.I. ar trebui să aibă în Skupștina Federală un drept ni larg de inițiativă legislativă i politică decît are actualul rezidiu al Skupștinei. Aceasta îndeosebi, pentru formularea politicii în acele domenii în ca este necesară și o înțelege prealabilă între organele de răspundere republicane, sau nd se află în discuție relațiile între republici, în general.

În fruntea Prezidiului R.S.F.I. ar urma să fie ı președinte purtînd titlul d președinte al republicii sau e președinte al Prezidiului R.S.F.I. Acesta ar putea fi ales au delegat pentru o perioai scurtă, din toate republicile, e rînd.

Referindu-se ı necesitatea armonizării intereselor diferitelor republici, vorbitorul s-a pronunțat împotriva acordării acestora a așa-numitului drept de veto, pentru că dreptul de veto exclude orice adoptare democratică de hotărîre. Dacă dorim să nu avem de a face cu consecințe inevitabile, atunci atribuțiile Federației trebuie într-adevăr reduse la cadrul real și necesar al intereselor comune ale popoarelor Iugoslaviei. Trebuie asigurat ca organele federației să fie în stare ca prin mijloace democratice să-și desfășoare în mod eficace funcțiile lor și să adopte hotărîri, iar aceasta implică majoritatea de voturi, a arătat Kardeli. Totodată, raportorul a arătat că Federația, în calitate de comunitate a popoarelor nu este și nici nu va trebui să fie un fel de „superstat", o putere deasupra popoarelor, ci o formă de integrare între naționalități, prin intermediul căreia popoarele, respectiv republicile, realizează anumite funcții ale suveranității naționale proprii. Este necesar să ia ființă în Federație un asemenea organ în care republicile nu se vor simți ca niște provincii ale unui mare stat, ci ca subiecte prin care acest organism realizează în comun funcțiile suveranității lor naționale și interesele comune.

S-a stabilit ca propunerea privind înființarea Prezidiului R.S.F.I. să fie dezbătută la prima Conferință a U.C.I., care va avea loc la sfîrșitul lunii octombrie a.c.

Convorbirile franco-japoneze

Cu o ultimă întîlnire între Maurice Schumann și Kiichi Aichi au luat sfîrșit la Paris convorbirile dintre miniștrii afacerilor externe ai Franței și Japoniei

În cursul consultărilor au fost examinate diferite probleme privind lărgirea colaborării dintre cele două țări în diverse domenii. Consultările dintre miniștrii de externe ai celor două țări au loc anual. Viitoarea serie de consultări se va desfășura la Tokio, la o dată ce urmează să fie stabilită ulterior.

În cadrul unei conferințe de presă ținută la Paris, ministrul de externe japonez, Kiichi Aichi a declarat că în cursul întrevederilor avute cu președintele Franței, Pompidou, și cu ministrul de externe, Schumann, a arătat că țara sa se va opune menținerii unor clauze protecționiste ale Pieței comune europene, cu deosebire aceleia care prevede că importurile japoneze ar putea fi suspendate în cazul în care s-ar considera că ele ar „reprezenta o primejdie" pentru piața vest-europeană.

TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII

RAPORTUL SCRANTON

La mai multe săptămîni după incidentele produse în luna iunie în cîteva universități americane, soldate cu morți și răniți, la Washington a devenit cunoscut raportul Comisiei prezidențiale de anchetă, comisie condusă de William Scranton, fost candidat republican la alegerile prezidențiale din 1964.

După cum se știe, mișcarea studențească începută în cîteva centre universitare — printre care Kent, în statul Ohio, și Jackson, în statul Mississippi — s-a extins ulterior în cea mai mare parte a colegiilor și universităților americane. Studenții revendicau încetarea războiului din Indochina și înfăptuirea unei profunde reforme a învățămintului superior, reducerea taxelor împovărătoare care-i împing pe numeroși studenți să-și abandoneze cursurile etc. Intervenția brutală a gărzilor naționale și a poliției a dat naștere la ciocniri sîngeroase, care au stîrnit o puternică îngrijorare. Președintele Nixon a însărcinat o comisie de anchetare a cauzelor violențelor precum și a eventualelor proiecte de măsuri care se impun pentru „liniștirea spiritelor din universitățile americane".

Raportul după ce condamnă represiunea brutală a autorităților însărcinate cu menținerea ordinii, subliniază rolul negativ al unor politicieni, gata în orice moment să vadă în toate manifestațiile studențești „mișcări subversive care atentează la securitatea țării". Comisia relevă că situația actuală solicită măsuri extrem de urgente pe care numai președintele are puterea și prestigiul să le adopte pentru a impune „o încetare a focului național", care să conducă în cele din urmă la „o reconciliere națională". Deși comisia nu-l acuză direct pe vicepreședintele Agnew pentru o serie de declarații împotriva mișcării studențești, raportul scoate în evidență rolul „conducătorilor oficiali la scară guvernamentală, care trebuie să țină seama de faptul că cuvintele și actele lor influențează conduita funcționarilor la toate nivelurile". După cum a devenit cunoscut, o serie de cuvîntări ale unor oficialități au fost interpretate de forțele de ordine ca o dispoziție de ripostă severă la adresa mișcării contestatare din rîndul tineretului studios. Condamnînd violența, raportul reliefează ușurința cu care poliția și membrii Gărzii naționale au deschis focul „trăgînd asupra studenților fără necesitate". Membrii comisiei de anchetă sfătuiesc ca în locul armelor de foc și al baionetelor, organele de ordine chemate pentru a interveni în timpul manifestațiilor să nu utilizeze decît... gaze lacrimogene.

„Violența — notează membrii comisiei — nu este decît unul din cele două aspecte ale crizei; celălalt fiind neînțelegerea" pe care o manifestă o mare parte a autorităților față de revendicările tineretului. „O națiune care se servește de arme de război împotriva tinerilor — continuă raportul — este o națiune la marginea haosului..."

În concluzie, raportul Scranton, avertizează că în cazul în care nu vor fi adoptate măsuri în domeniul universitar „diviziunile se vor aprofunda și accentua și mai rapid decît crede cea mai mare parte a americanilor, căci polarizarea a ajuns la asemenea proporții că un conflict interior serios sau o inițiativă impopulară în politica externă poate declanșa un nou val de contestare, mai violent decît cele precedente".

Deși doi din consilierii prezidențiali interesați în această problemă, Robert Finch și Daniel Moyniham s-au declarat împotriva „stării de urgență a situației" și a necesității de intervenție a președintelui solicitată în raport, membrii comisiei așteaptă o întrevedere la Casa Albă, întrevedere ce urmează a avea loc chiar în primele zile după revenirea președintelui Richard Nixon din turneul său european.

I. T.

CHILE: CREȘTIN-DEMOCRAȚII SPRIJINĂ CONDIȚIONAT PE SALVADOR ALLENDE

Congresul național al Partidului Democrat Creștin din Chile și-a încheiat duminică seara lucrările cu adoptarea unei moțiuni care prevede sprijinirea în anumite condiții a lui Salvador Allende în scrutinul prezidențial de la 24 octombrie.

Potrivit acestei rezoluții, democrat-creștinii se declară gata să ratifice acordurile intervenite între Consiliul Național al P.D.C. și frontul „Unității Populare" a lui Allende. De asemenea, congresul a decis acceptarea propunerii candidatului stîngii de a forma o comisie bipartită însărcinată cu redactarea „unui statut juridic constituțional", fixînd garanțiile pe care liderii P.D.C. le cer. La alegerile de la 24 octombrie, se menționează în moțiune, Salvador Allende va putea conta pe democrat-creștini cu condiția ca viitoarele negocieri să dea rezultate satisfăcătoare. În sfîrșit, delegații au hotărît să convoace un alt congres național al partidului pentru adoptarea unei rezoluții definitive, ținînd seama de rezultatele viitoarelor discuții dintre Partidul Democrat Creștin și frontul „Unității Populare".

La rîndul lor, liderii a peste 300 000 de mici agricultori din întreaga țară s-au întîlnit cu Salvador Allende și i-au oferit sprijinul. Emilio Maspero, secretarul general al Confederației latino-americane a sindicatelor creștine, a subliniat că organizația sa îl sprijină pe candidatul care a obținut cele mai multe voturi în scrutinul prezidențial de la 4 septembrie.

pe scurt

● LA INVITAȚIA Consiliului național al Frontului Patriei, la Sofia a sosit o delegație a Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România, condusă de Petre Duminică, membru al Consiliului Național al F.U.S.

Oaspeții români au avut o întîlnire cu Zdravko Mitovski, secretar al Consiliului Național al Frontului Patriei, care i-a informat despre problemele actuale ale celei mai mari organizații de masă și obștești din Bulgaria.

● ÎNTRE 29 septembrie și 3 octombrie a.c., o delegație a Camerei pentru Comerț și industrie din Atena a făcut o vizită în Albania, anunță agenția A.T.A. Delegația a purtat convorbiri cu reprezentanți ai Camerei de Comerț a R.P. Albania și a unor întreprinderi de comerț exterior albaneze. Se relevă că în ianuarie 1970, între Camera de Comerț a R.P. Albania și Camera ateniană a fost încheiat un acord privind schimbul de mărfuri.

● MEMBRII delegației parlamentare vest-germane, conduse de Kai Uwe von Hassel, președintele Bundestagului, și-au încheiat vizita în R.S.F. Iugoslavia. După cum informează agenția Taniug, în cursul vizitei, parlamentarii vest-germani au purtat convorbiri privind promovarea schimbului de mărfuri între Iugoslavia și R.F. a Germaniei, precum și în legătură cu alte probleme de interes reciproc. Referindu-se la convorbirile avute, Kai Uwe von Hassel a subliniat că „ele au fost deosebit de utile și vor contribui la intensificarea și promovarea în continuare a relațiilor dintre cele două țări".

PREMIERUL TURC ÎN VIZITĂ LA SOFIA

Luni a sosit la Sofia într-o vizită oficială premierul turc Suleyman Demirel, împreună cu ministrul de externe, Ihsan Sabri Caglayangil, și alți membri ai cabinetului turc.

Vizita lui Suleyman Demirel la Sofia este prima vizită a unui șef de guvern al Turciei în Bulgaria în anii care au urmat celui de-al doilea război mondial și constituie un răspuns la vizita făcută de premierul bulgar, Todor Jivkov, în Turcia în anul 1968.

● ȘASE milioane și jumătate de alegători vor fi chemați duminica viitoare în fața urnelor pentru a alege, în cele 2 500 de comune ale Belgiei, aproximativ 20 000 de consilieri comunali.

Deși alegerile comunale n-au în Belgia decît o semnificație locală, în marile centre, și în special la Bruxelles pot rezulta mutații în interes general. Problema relațiilor între comunitățile lingvistice belgiene va juca un rol important în apropiatul scrutin, mai ales că premierul Gaston Eyskens n-a reușit deocamdată să obțină din partea Parlamentului aprobarea unui vast plan menit să reglementeze conflictul care separă de mai mulți ani pe flamanzi și valoni.

● PREȘEDINTELE Camerunului, Ahmadou Ahidjo, a definit într-un document publicat la Yaounde liniile directoare ale programului de industrializare a țării, inclus în planul pentru perioada 1971—1976. Programul prevede prelucrarea industrială a materiilor prime ale țării și crearea unei industrii grele pentru punerea în valoare a resurselor mineraliere. Se prevede, de asemenea, inventarierea resurselor miniere și exploatarea lor eficientă. În scopul reducerii discrepanțelor dintre diferitele regiuni ale țării, se indică unele măsuri, cum ar fi ameliorarea comunicațiilor, sporirea capacității porturilor, îmbunătățirea infrastructurii și dezvoltarea rețelei de telecomunicații.

INSTALAREA NOULUI GUVERN ÎN KERALA

LA TRIVANDRUM — capitala statului indian Kerala — a avut loc duminică ceremonia instalării noului guvern local, constituit în urma alegerilor generale desfășurate în luna septembrie. Noul cabinet de coaliție, din care fac parte reprezentanții Partidului Comunist din India, ai Ligii Musulmane, ai Partidului Socialist Revoluționar și a Partidului Socialist „Praja", va fi prezidat de Celat Achutha Menon, care a depus jurămîntul împreună cu cei 8 miniștri.

RELAȚIILE COMERCIALE SOVIETO-AUSTRIECE

● ÎN ULTIMII ani se observă un progres evident în relațiile comerciale dintre U.R.S.S. și Austria, menționează agenția T.A.S.S. amintind, printre altele, că în 1969 livrările reciproce de mărfuri s-au cifrat la 140 de milioane de ruble. Aceasta reprezintă o creștere de 40 de milioane ruble față de anul 1965. Acordul încheiat în urmă cu doi ani cu privire la livrările către Austria de gaze naturale și la achiziționarea din această țară a țevilor cu diametru mare pentru construirea unor conducte magistrale de gaze s-a dovedit a fi un factor important în relațiile economice sovieto-austriece, menționează agenția citată.

La cîteva zile de la închiderea celei de a V-a ediții a Concursului internațional „George Enescu", o telegramă sosită de la Toulouse vine să reconfirme valorile artei interpretative românești. La cel de al 17-lea Concurs Internațional de muzică vocală, marele premiu a fost decernat sopranei Eugenia Moldoveanu iar cel de al II-lea mare premiu la concursul canto — bărbați — baritonului Dan Serbac. Noul mare premiu al Eugeniei Moldoveanu urmează înaltei distincții dobîndite la București la ultimul concurs enescian.

S. IOACHIM

● ÎN ORAȘUL Osaka s-au încheiat lucrările conferinței mișcării naționale nipone împotriva construcției de baze pentru rachete pe teritoriul Japoniei. La dezbaterile conferinței, organizată sub auspiciile Congresului național pentru interzicerea armelor nucleare, au participat peste 200 de delegați.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"